

Postępowa ludzkość pochyla dziś swe sztandary nad trumną

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW, ŁĄCZCIE SIĘ!

GŁOS WYBRZEŻA

ORGAN KOMITETU WOJEWÓDZKIEGO POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

NR 59 (1983)

GDANSK, PONIEDZIAŁEK 9 MARCA 1953 R.

CENA 20 GR.

**W dniu 9 marca
pogrzeb Józefa Stalina**

MOSKWA PAP. Agencja TASS zamieszcza komunikat komisji dla zorganizowania pogrzebu Towarzysza Stalina. Komisja podaje:

Pogrzeb Przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Sekretarza Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Józefa Wissarionowicza Stalina, odbędzie się w poniedziałek 9 marca br. o godzinie 12 w południe.

UCHWAŁA Komitetu Centralnego KPZR i Rady Ministrów ZSRR

MOSKWA PAP. Agencja TASS podaje następującą uchwałę Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rady Ministrów ZSRR:

W poniedziałek, 9 marca br., w chwili pogrzebu przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Sekretarza Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Generalissimusa Józefa Wissarionowicza Stalina, punktualnie o godzinie 12 w południe, według czasu moskiewskiego, oddać honorową salwę artyleryjską w Moskwie, w stolicach republik związkowych, w miastach — bohaterach: Leningradzie, Stalingradzie, Sewastopolu i Odessie oraz w miastach: Kaliningradzie, Lwowie, Chabarowsku i Wiadystoku.

Punktualnie o godzinie 12 w południe wstrzymać na 5 minut pracę wszystkich przedsiębiorstw i ruch transportu kolejowego, wodnego i samochodowego na całym terytorium Związku Radzieckiego z wyjątkiem przedsiębiorstw o nieprzerwanej produkcji.

Punktualnie o godzinie 12 w południe przez 3 minuty rozlegać się będą syreny w fabrykach, zakładach przemysłowych, na kolejach, na statkach floty rzecznej i morskiej.

KOMITET CENTRALNY RADA MINISTRÓW
KOMUNISTYCZNEJ PARTII ZWIĄZKU SOCJALISTYCZNYCH
ZWIĄZKU RADZIECKIEGO REPUBLIK RADZIECKICH

UCHWAŁA Komitetu Centralnego PZPR Rady Ministrów i Rady Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej O ŻAŁOBIE NARODOWEJ

Dając wyraz głębokiej żałobie jaką okrył narody Związku Radzieckiego, serca Polaków i całą postępową ludzkość zgon Józefa Stalina i celem złożenia hołdu pamięci genialnego Nauczyciela mas pracujących całego świata i Wyzwolicieła Polski uchwała się:

1. Dzień 9 marca 1953 r. jako dzień pogrzebu Józefa Stalina uznać za dzień żałoby narodowej.
2. W dniu żałoby narodowej nie odbędzie się żadne widowiska (teatry, kina, imprezy sportowe itp.), zamknięte będą wszystkie lokale rozrywkowe.
3. W dniu żałoby narodowej masy pracujące w skupionej powadze, wzmożonej pracy dla dobra Ojczyzny zamykają swą solidarność z narodami Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w walce o realizację wielkich idei, którym poświęcone było całe ofiarne życie Józefa Stalina.

Uchwała Ogólnonarodowego Komitetu Uczczenia Pamięci Józefa Stalina

WARSZAWA PAP. Ogólnonarodowy Komitet Uczczenia Pamięci Józefa Stalina wzywa ludność całego kraju do masowego udziału w obchodach i manifestacjach ku czci nieśmiertelnego Wodza całej postępowej ludzkości, niezłomnego Przyjaciela narodu polskiego Józefa Stalina.

W dniu 8 i 9 marca br. odbędzie się we wszystkich miastach Polski zgromadzenia żałobne zwołane przez komitety Frontu Narodowego.

W dniu 9 marca br. o godz. 10 w chwili pogrzebu, we wszystkich zakładach pracy, w przemyśle i rolnictwie, w urzędach i instytucjach, w szkołach i jednostkach wojskowych nastąpi przerwa w pracy na 5 minut i uroczysta chwila skupienia.

W dniu żałoby narodowej 9 marca o godz. 16 ludność stolicy weźmie masowy udział w manifestacyjnym pochodzie, składając hołd pamięci Józefa Stalina.

W dniach bólu i żałoby naród polski jeszcze mocniej zwiiera swoje szeregi wokół Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i towarzysza Bolesława Bieruta, umacnia i utrwala serdeczną nierozrwalną więź z bratnim narodem radzieckim i jego potężną, okrytą chwałą Partią Komunistyczną.

Kiedy pochylamy głowy przed trumną naszego Wodza i Nauczyciela, największego człowieka na szczytach epoki — Józefa Stalina, jakież słowa mogą oddać bezmiar bólu, który nas przenika.

Jeszcze tak niedawno rozbrzmiewały na całym świecie niezapomniane, mądre wskazania, które dały klasie robotniczej i wszystkim narodom Józef Stalin podczas XIX Zjazdu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego. Jego partii, partii Lenina—Stalina. Dziś, w bezzwonne smutnych chwilach, które przeżywa cała ludzkość, myśl nasza przywołuje na pamięć Jego genialne nanki, w które tak szczerze nas wyposażył i które przyświecały nam do dziś wszystkim i pokoleniom, co po nas przyjdą. Uczył nas Stalin, że partia jest rozumem i honorem klasy robotniczej, że strzeż jak źrenicy oka jej jednoś. — to podstawowy warunek zwycięstwa.

Taką partią, partią — monolitem, utworzoną i wychowaną przez Lenina i Stalina, jest Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego, partią najściślej związaną z masami, partią kierowaną obecnie przez najwspanialszych uczniów i współbojowników Stalina. „Naród polski wie, — pisał towarzysz Bierut do towa-

rzysza Malenkowa — że sprawa obrony pokoju, wolności i niepodległości narodów, sprawa Lenina — Stalina znajduje się w pewnych i mocnych rękach”. Wokół partii Lenina — Stalina skupiają się najściślej wszystkie partie komunistyczne i robotnicze, zahartowane w bojach o nieśmiertelną ideę komunizmu.

Niezmożona jest potęga partii marksistowsko — leninowskich, stojących na czele narodów. I jakże nędzne, jakże beznadziejne, z góry skazane na zagładę są zbrodnicze plany gangsterów z Wall Street i ich lokajów, wrzaskliwa chamska radość z powodu odejścia Stalina ustokrotnia naszą nienawiść, gniew i pogardę do tych zezwierzęconych ludobójców. Ta piekająca nienawiść mobilizuje wszystkie nasze siły, jeszcze bardziej zaostrza naszą czujność, wzmacnia naszą gotowość do dania natychmiastowego odporu wszelkim prowokacjom.

Partia nasza uczyni wszystko co w jej mocy,

aby jeszcze bardziej zacieśniła się braterska więź z Komunistyczną Partią Związku Radzieckiego,

aby szeregi narodu polskiego jeszcze bardziej zwaryły się wokół PZPR, jej Komitetu Centralnego,

wokół wiernego ucznia Stalina, towarzysza Bolesława Bieruta,

aby zwiększał się i wzbogacał twórczy wkład naszej Ojczyzny do wspólnej ze Związkiem Radzieckim walki o realizację wiecznie żywych idei, nauki i wskazań wielkiego Stalina,

aby ojczyzna nasza coraz godniejszą się stawała szczytnego stalinowskiego miana brygady szturmu socjalizmu.

Naród nasz głęboko kocha Józefa Stalina, którego kraj przyniósł nam wyzwolenie dwukrotnie w ciągu jednego ćwierćwiecza i na każdym kroku okazywał nam i okazuje bezcenną pomoc w naszym dziele budowy socjalizmu. Żegnając wielkiego Wodza i Nauczyciela ludzkości, największego Przyjaciela ludu polskiego i składając hołd Jego nieśmiertelnej pamięci, jak przysięgę powtarzamy słowa uchwalonej na wielkim zgromadzeniu ludu warszawskiego rezolucji Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego:

„Ślubujemy jeszcze bardziej pogłębiać solidarność, przyjaźń i braterstwo z narodami radzieckimi, umacniać nierozrwalną więź ideową z bohaterką Komunistyczną Partią Związku Radzieckiego, stać niezłomnie w niezwykłych szeregach całego obozu pokoju pod przewodnictwem wielkiego Związku Radzieckiego i jego rządu z tow. Malenkowem na czele”.

U BOKU ZWIĄZKU RADZIECKIEGO, POD SZTANDAREM LENINA — STALINA, POD WODZĄ BOLESŁAWA BIERUTA — ŻYCIEM. NASZA SPRAWA, SPRAWA STALINA JEST NIEŚMIERTELNA!

Czterodniowa żałoba w Związku Radzieckim

MOSKWA PAP. Jak podaje Agencja TASS, Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rada Ministrów ZSRR postanowiły w związku ze zgonem Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i Sekretarza Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego Józefa Stalina ogłosić w całym kraju żałobę w dniach 6, 7, 8 i 9 marca 1953 roku.

W dniach tych odwołać wszystkie przedstawienia teatralne i filmowe, koncerty i wszelkie inne imprezy rozrywkowe.

UCHWAŁA

Komitetu Centralnego KPZR
i Rady Ministrów ZSRR

o miejscu ustawienia sarkofagu z ciałem Józefa Stalina

MOSKWA PAP. Agencja TASS podaje uchwałę Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich o miejscu ustawienia sarkofagu z ciałem Józefa Wissarionowicza Stalina. Uchwała brzmi:

Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rada Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich postanawiają:

Umieścić sarkofag z ciałem J. W. Stalina w Mauzoleum na Placu Czerwonym obok sarkofagu W. I. Lenina.

KOMITET CENTRALNY
KPZR

RADA MINISTRÓW ZWIĄZKU
SOCJALISTYCZNYCH
REPUBLIC RADZIECKICH

UCHWAŁA

Komitetu Centralnego KPZR
i Rady Ministrów ZSRR

o budowie Panteonu pomnika wieczystej chwały wielkich ludzi Kraju Rad

MOSKWA PAP. Agencja TASS podaje uchwałę Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich o budowie Panteonu — pomnika wieczystej chwały wielkich ludzi Kraju Rad.

Uchwała brzmi:

Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rada Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich postanawiają:

W celu uwiecznienia pamięci wielkich wodzów Włodzimierza Iljicza Lenina i Józefa Wissarionowicza Stalina oraz wybitnych działaczy Partii Komunistycznej i państwa radzieckiego, pochowanych na Placu Czerwonym przy Murze Kremlowskim, zbudować w Moskwie monumentalny gmach — Panteon — pomnik wieczystej chwały wielkich ludzi Kraju Rad.

Po ukończeniu budowy Panteonu przenieść doń sarkofag z ciałem W. I. Lenina i sarkofag z ciałem J. W. Stalina, jak również szczątki wybitnych działaczy Partii Komunistycznej i Związku Radzieckiego, pochowanych przy Murze Kremlowskim i udostępnić Panteon dla szerokich mas ludzi pracy.

KOMITET CENTRALNY
KPZR

RADA MINISTRÓW ZWIĄZKU
SOCJALISTYCZNYCH REPUBLIK
RADZIECKICH

KOMUNIKAT

o badaniu anatomiczno-patologicznym ciała J. W. Stalina

MOSKWA PAP. Agencja TASS ogłosiła następujący komunikat o badaniu anatomiczno-patologicznym ciała J. W. Stalina:

Badanie anatomiczno-patologiczne wykazało duże ognisko wylewu krwawego, znajdującego się w okolicy węzłów podkorowych lewej półkuli mózgu. Ten wylew krwi zniszczył ważne części mózgu i spowodował nieodwracalne zaburzenia oddychania i krwotoku. Poza wylewem krwi do mózgu stwierdzono znaczny przerost lewej komory serca, liczne wylewy krwawe w mięśniu sercowym, w błonie śluzowej żołądka i jelit, miażdżycowe zmiany naczyń, szczególnie silnie zaznaczone w tętnicach mózgu. Procesy te były skutkiem choroby nadciśnieniowej.

Wyniki badania anatomiczno-patologicznego w pełni potwierdzają rozpoznanie, postawione przez profesorów, leczących J. W. Stalina.

Dane badania anatomiczno-patologicznego wykazały nieodwracalny charakter choroby J. W. Stalina od chwili, gdy nastąpił wylew krwi do mózgu. Dlatego też podjęte energiczne zabiegi lecznicze nie mogły dać pozytywnego rezultatu i zapobiec fatalnemu wynikowi.

Minister Ochrony Zdrowia ZSRR A. F. Tretjakow
Szef Zarządu Lecznico-Sanitarnego Kremla I. I. Kuperin
Prezes Akademii Nauk Medycznych ZSRR prof. N. M. Antiezkow
Rzeczywisty członek Akademii Nauk ZSRR prof. M. A. Skworcow

Członek - korespondent Akademii Nauk Medycznych ZSRR prof. A. I. Strukow

Członek - korespondent Akademii Nauk Medycznych ZSRR prof. S. A. Mardaszew

Główny anatomiczno-patolog Ministerstwa Ochrony Zdrowia ZSRR prof. B. I. Migunow

Profesor A. W. Rusakow
Docent B. N. Uskow

Ambasador Polski w Moskwie złożył wieniec u sarkofagu Wodza mas pracujących świata

MOSKWA PAP. Dnia 7 bm., w godzinach popołudniowych ambasador Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w Moskwie W. Lewikowski złożył wieniec w Sali Kolumnowej Związków Zawodowych u sarkofagu ukochanego Wodza narodów radzieckich i mas pracujących całego świata, wielkiego Stalina.

Ambasador Lewikowski pełnił wartę honorową u sarkofagu Józefa Stalina.

Delegacja narodu polskiego na pogrzeb Józefa Stalina udała się do Moskwy

WARSZAWA PAP. Rano, dnia 8 marca, udała się do Moskwy delegacja narodu polskiego na pogrzeb JÓZEFA WISSARIONOWICZA STALINA. Na czele delegacji stoi Przewodniczący KC PZPR i Prezes Rady Ministrów — Bolesław Bierut. W skład delegacji wchodzić członkowie Biura Politycznego KC PZPR: Przewodniczący Rady Państwa — Aleksander Zawadzki, wiceprezes Rady Ministrów Marszałek Polski — Konstanty Rokossowski, wiceprezes Rady Ministrów — Hilary Minc i sekretarz KC PZPR Edward Ochab.

Na lotnisku Okęcie delegację zegnali członkowie Biura Politycznego KC PZPR i członkowie KC PZPR, członkowie Rady Państwa i Rządu, generalicja W. P., przedstawiciele najwyższych władz stronnictw politycznych, związków zawodowych i organizacji społecznych.

Obecny był ambasador ZSRR w Polsce — A. A. Sobolew.

Przybyli również przedstawiciele dyplomatyczni państw zaprzyjaźnionych.

Przewodniczący delegacji Bolesław Bierut i członkowie delegacji w głębokiej ciszy, wolno przeszli przed frontem pocztów sztandarowych KC PZPR, NKW ZSL, CK SD, CRZZ, ZG ZMP, ZG Ligi Kobiet, Komitetu Warszawskiego i Komitetów Dzielnicowych PZPR.

Przewodniczącemu delegacji narodu polskiego — Bolesławowi Bierutowi przedstawiciele ZG ZMP wręczyli od młodzieży polskiej wieniec z szarfami żałobnymi, na którym widnieje napis: „Wieczna chwała Józefowi Stalinowi — młodzieży polska“.

Chylił się spowite kirem sztandary, zgromadzeni odkrywają głowy. Delegacja zajmuje miejsca w samolocie.

Zgromadzeni długo stoją w uroczystym skupieniu, gdy samolot podchodzi do startu, wzbija się i szybuje ku Moskwie, stolicy wypróbowanych przyjaciół narodu polskiego — ludzi radzieckich, stolicy wielkiej ojczyzny JÓZEFA STALINA.

Korpus dyplomatyczny w Warszawie u ambasadora A. A. Sobolewa

WARSZAWA PAP. Dnia 7 bm. członkowie korpusu dyplomatycznego akredytowanego w Polsce złożyli na ręce ambasadora ZSRR w Polsce A. A. Sobolewa wyrazy współczucia z powodu śmierci Przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich J. W. Stalina.

Oświadczenie Ministerstwa Spraw Zagranicznych ZSRR

MOSKWA PAP. Agencja TASS ogłosiła następujące oświadczenie Ministerstwa Spraw Zagranicznych ZSRR.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych ZSRR wyraża głęboki ból z powodu nieszczęśliwej śmierci Józefa Stalina, genialnego Wodza i Nauczyciela Partii Komunistycznej i narodu radzieckiego — zgonu Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i Sekretarza Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego Generalissimusa J. W. Stalina.

Wielkie nieszczęście dotknęło nasz naród, naszą armię. Zakończył życie Przewodniczący Rady Ministrów ZSRR i Sekretarz Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, wielki Wódz Partii Komunistycznej i narodu radzieckiego, kierownik państwa radzieckiego wielki Stalin. Zabrakło wśród nas genialnego stratega Generalissimusa Związku Radzieckiego J. W. Stalina.

Imię Stalina jest bezgranicznie drogie naszej Partii, naszemu narodowi i jego armii, ludzkości i całej pracy całego świata. Całe swe życie Towarzysz Stalin poświęcił bez reszty sprawie narodu, sprawie budowy komunizmu. Lenin i Stalin tworzyli, wychowywali i hartowali potężną Partię Komunistów, tworzyli i umacniali państwo radzieckie i jego Siły Zbrojne.

Z imieniem wielkiego Stalina związana jest nierozdzielnie cała historia Armii Radzieckiej, jej zwycięstwa w okresie wojny domowej i Wielkiej Wojny Narodowej. Pod przewodnictwem swego wodza naczelnego Generalissimusa Związku Radzieckiego J. W. Stalina i wykonując jego genialne plany, radzieckie siły zbrojne rozgromiły doszczętnie Niemcy faszystowskie i Japonię imperialistyczną, obroniły wolność i niezależność swej ojczyzny, uratowały naród

Europejskiej i Azji od niewoli faszystowskiej.

Pograżona w głębokim bólu Armia Radziecka chylił swe sztandary bojowe nad trumną swego genialnego Wodza.

TOWARZYSZE ŻOŁNIERZE I PODOFICEROWIE, OFICEROWIE I GENERALOWIE!

Zewrzyjmy jeszcze bardziej swe szeregi wokół Komitetu Centralnego Partii Komunistycznej i Rządu Radzieckiego.

Zegnając się z drogim i ukochanym Nauczycielem i Wodzem Towarzyszem Stalinem,

złożymy przysięgę, że będziemy zwiększać nieustannie potęgę bojową Armii Radzieckiej i wzmocniać jej gotowość bojową oraz nigdy nieślabnącą czujność, że będziemy skutecznie ochraniać tworząc pracę narodu radzieckiego i stać czujnie na straży interesów państwowego Związku Radzieckiego.

Naród radziecki może być pewny, że jego armia — wierna nakazowi nieśmiertelnego Stalina — jest zawsze gotowa spełnić z honorem swój święty obowiązek wobec ojczyzny radzieckiej.

Minister Spraw Wojskowych ZSRR Marszałek Związku Radzieckiego N. A. BULGANIN

Minister Marynarki Wojennej ZSRR wiceadmirał N. G. Kuzniecowa również wydał rozkaz w związku ze śmiercią Józefa Stalina.

Oświadczenie Ministerstwa Spraw Wojskowych ZSRR

Minister Marynarki Wojennej ZSRR wiceadmirał N. G. Kuzniecowa również wydał rozkaz w związku ze śmiercią Józefa Stalina.

Oświadczenie Ministerstwa Marynarki Wojennej ZSRR

Minister Marynarki Wojennej ZSRR wiceadmirał N. G. Kuzniecowa również wydał rozkaz w związku ze śmiercią Józefa Stalina.

Oświadczenie Ministerstwa Marynarki Wojennej ZSRR

Minister Marynarki Wojennej ZSRR wiceadmirał N. G. Kuzniecowa również wydał rozkaz w związku ze śmiercią Józefa Stalina.

Oświadczenie Ministerstwa Marynarki Wojennej ZSRR

Minister Marynarki Wojennej ZSRR wiceadmirał N. G. Kuzniecowa również wydał rozkaz w związku ze śmiercią Józefa Stalina.

Oświadczenie Ministerstwa Marynarki Wojennej ZSRR

Minister Marynarki Wojennej ZSRR wiceadmirał N. G. Kuzniecowa również wydał rozkaz w związku ze śmiercią Józefa Stalina.

Oświadczenie Ministerstwa Marynarki Wojennej ZSRR

Minister Marynarki Wojennej ZSRR wiceadmirał N. G. Kuzniecowa również wydał rozkaz w związku ze śmiercią Józefa Stalina.

Oświadczenie Ministerstwa Marynarki Wojennej ZSRR

Minister Marynarki Wojennej ZSRR wiceadmirał N. G. Kuzniecowa również wydał rozkaz w związku ze śmiercią Józefa Stalina.

Oświadczenie Ministerstwa Marynarki Wojennej ZSRR

Minister Marynarki Wojennej ZSRR wiceadmirał N. G. Kuzniecowa również wydał rozkaz w związku ze śmiercią Józefa Stalina.

Oświadczenie Ministerstwa Marynarki Wojennej ZSRR

Minister Marynarki Wojennej ZSRR wiceadmirał N. G. Kuzniecowa również wydał rozkaz w związku ze śmiercią Józefa Stalina.

Oświadczenie Ministerstwa Marynarki Wojennej ZSRR

Minister Marynarki Wojennej ZSRR wiceadmirał N. G. Kuzniecowa również wydał rozkaz w związku ze śmiercią Józefa Stalina.

Oświadczenie Ministerstwa Marynarki Wojennej ZSRR

Minister Marynarki Wojennej ZSRR wiceadmirał N. G. Kuzniecowa również wydał rozkaz w związku ze śmiercią Józefa Stalina.

Oświadczenie Ministerstwa Marynarki Wojennej ZSRR

Minister Marynarki Wojennej ZSRR wiceadmirał N. G. Kuzniecowa również wydał rozkaz w związku ze śmiercią Józefa Stalina.

Oświadczenie Ministerstwa Marynarki Wojennej ZSRR

Minister Marynarki Wojennej ZSRR wiceadmirał N. G. Kuzniecowa również wydał rozkaz w związku ze śmiercią Józefa Stalina.

Oświadczenie Ministerstwa Marynarki Wojennej ZSRR

Minister Marynarki Wojennej ZSRR wiceadmirał N. G. Kuzniecowa również wydał rozkaz w związku ze śmiercią Józefa Stalina.

Oświadczenie Ministerstwa Marynarki Wojennej ZSRR

Minister Marynarki Wojennej ZSRR wiceadmirał N. G. Kuzniecowa również wydał rozkaz w związku ze śmiercią Józefa Stalina.

Oświadczenie Ministerstwa Marynarki Wojennej ZSRR

Minister Marynarki Wojennej ZSRR wiceadmirał N. G. Kuzniecowa również wydał rozkaz w związku ze śmiercią Józefa Stalina.

Oświadczenie Ministerstwa Marynarki Wojennej ZSRR

Minister Marynarki Wojennej ZSRR wiceadmirał N. G. Kuzniecowa również wydał rozkaz w związku ze śmiercią Józefa Stalina.

Oświadczenie Ministerstwa Marynarki Wojennej ZSRR

Minister Marynarki Wojennej ZSRR wiceadmirał N. G. Kuzniecowa również wydał rozkaz w związku ze śmiercią Józefa Stalina.

Oświadczenie Ministerstwa Marynarki Wojennej ZSRR

Minister Marynarki Wojennej ZSRR wiceadmirał N. G. Kuzniecowa również wydał rozkaz w związku ze śmiercią Józefa Stalina.

Oświadczenie Ministerstwa Marynarki Wojennej ZSRR

Minister Marynarki Wojennej ZSRR wiceadmirał N. G. Kuzniecowa również wydał rozkaz w związku ze śmiercią Józefa Stalina.

Oświadczenie Ministerstwa Marynarki Wojennej ZSRR

Minister Marynarki Wojennej ZSRR wiceadmirał N. G. Kuzniecowa również wydał rozkaz w związku ze śmiercią Józefa Stalina.

Oświadczenie Ministerstwa Marynarki Wojennej ZSRR

Minister Marynarki Wojennej ZSRR wiceadmirał N. G. Kuzniecowa również wydał rozkaz w związku ze śmiercią Józefa Stalina.

Oświadczenie Ministerstwa Marynarki Wojennej ZSRR

Minister Marynarki Wojennej ZSRR wiceadmirał N. G. Kuzniecowa również wydał rozkaz w związku ze śmiercią Józefa Stalina.

Oświadczenie Ministerstwa Marynarki Wojennej ZSRR

Minister Marynarki Wojennej ZSRR wiceadmirał N. G. Kuzniecowa również wydał rozkaz w związku ze śmiercią Józefa Stalina.

Oświadczenie Ministerstwa Marynarki Wojennej ZSRR

Minister Marynarki Wojennej ZSRR wiceadmirał N. G. Kuzniecowa również wydał rozkaz w związku ze śmiercią Józefa Stalina.

DEPEZA tow. Bolesława Bieruta do tow. G. M. Malenkowa

Do
Przewodniczącego Rady Ministrów
Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich
Towarzysza G. M. MALENKOWA

Moskwa - Krem

W imieniu narodu polskiego przekazuję Wam braterskie uczucia solidarności z narodem radzieckim, skupionym wokół Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rządu Radzieckiego.

Naród polski wie, że sprawa obrony pokoju, wolności i niepodległości narodów, sprawa Lenina - Stalina znajduje się w pewnych i mocnych rękach.

Prezes Rady Ministrów
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
BOLESŁAW BIERUT

Warszawa, dnia 7 marca 1953 r.

UCHWAŁA

Rady Państwa i Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 7 marca 1953 r. o uczczeniu pamięci Józefa Stalina

Dla uczczenia pamięci wielkiego Wodza i Nauczyciela mas pracujących i jego wielkopomyślnych zasług dla Polski, Rada Państwa i Rada Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej uchwalają co następuje:

1. Zgodnie z wnioskiem Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Prezydium Katowickiej Wojewódzkiej Rady Narodowej i Prezydium Rady Narodowej m. Katowice oraz Katowickiego Wojewódzkiego Komitetu Frontu Narodowego, miasto Katowice przemianować na miasto Stalinogród,

a województwo katowickie na województwo stalinogrodzkie

2. Pałacowi Kultury i Nauki, stanowiącemu dar Związku Radzieckiego dla stolicy Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, ofiarowany z inicjatywy Józefa Stalina, nadać nazwę Pałacu Kultury i Nauki imienia Józefa Stalina

3. Na placu przed Pałacem Kultury i Nauki imienia Józefa Stalina wzniesić pomnik Józefowi Stalinowi

Przewodniczący Rady Państwa
(-) ALEKSANDER ZAWADZKI

Prezes Rady Ministrów
(-) BOLESŁAW BIERUT

Oświadczenie Ministerstwa Spraw Zagranicznych ZSRR

go, wielkiego Chorążego pokoju. Nieśmiertelne imię wielkiego Stalina zawsze będzie źródłem natchnienia dla pracowników dyplomacji radzieckiej w ich walce o dalsze umocnienie międzynarodowego autorytetu miłującego pokój państwa radzieckie.

Nieśmiertelne imię wielkiego Stalina zawsze będzie źródłem natchnienia dla pracowników dyplomacji radzieckiej w ich walce o dalsze umocnienie międzynarodowego autorytetu miłującego pokój państwa radzieckie.

Nieśmiertelne imię wielkiego Stalina zawsze będzie źródłem natchnienia dla pracowników dyplomacji radzieckiej w ich walce o dalsze umocnienie międzynarodowego autorytetu miłującego pokój państwa radzieckie.

Nieśmiertelne imię wielkiego Stalina zawsze będzie źródłem natchnienia dla pracowników dyplomacji radzieckiej w ich walce o dalsze umocnienie międzynarodowego autorytetu miłującego pokój państwa radzieckie.

Nieśmiertelne imię wielkiego Stalina zawsze będzie źródłem natchnienia dla pracowników dyplomacji radzieckiej w ich walce o dalsze umocnienie międzynarodowego autorytetu miłującego pokój państwa radzieckie.

Nieśmiertelne imię wielkiego Stalina zawsze będzie źródłem natchnienia dla pracowników dyplomacji radzieckiej w ich walce o dalsze umocnienie międzynarodowego autorytetu miłującego pokój państwa radzieckie.

Nieśmiertelne imię wielkiego Stalina zawsze będzie źródłem natchnienia dla pracowników dyplomacji radzieckiej w ich walce o dalsze umocnienie międzynarodowego autorytetu miłującego pokój państwa radzieckie.

Nieśmiertelne imię wielkiego Stalina zawsze będzie źródłem natchnienia dla pracowników dyplomacji radzieckiej w ich walce o dalsze umocnienie międzynarodowego autorytetu miłującego pokój państwa radzieckie.

Nieśmiertelne imię wielkiego Stalina zawsze będzie źródłem natchnienia dla pracowników dyplomacji radzieckiej w ich walce o dalsze umocnienie międzynarodowego autorytetu miłującego pokój państwa radzieckie.

Nieśmiertelne imię wielkiego Stalina zawsze będzie źródłem natchnienia dla pracowników dyplomacji radzieckiej w ich walce o dalsze umocnienie międzynarodowego autorytetu miłującego pokój państwa radzieckie.

Nieśmiertelne imię wielkiego Stalina zawsze będzie źródłem natchnienia dla pracowników dyplomacji radzieckiej w ich walce o dalsze umocnienie międzynarodowego autorytetu miłującego pokój państwa radzieckie.

Nieśmiertelne imię wielkiego Stalina zawsze będzie źródłem natchnienia dla pracowników dyplomacji radzieckiej w ich walce o dalsze umocnienie międzynarodowego autorytetu miłującego pokój państwa radzieckie.

Nieśmiertelne imię wielkiego Stalina zawsze będzie źródłem natchnienia dla pracowników dyplomacji radzieckiej w ich walce o dalsze umocnienie międzynarodowego autorytetu miłującego pokój państwa radzieckie.

Nieśmiertelne imię wielkiego Stalina zawsze będzie źródłem natchnienia dla pracowników dyplomacji radzieckiej w ich walce o dalsze umocnienie międzynarodowego autorytetu miłującego pokój państwa radzieckie.

Nieśmiertelne imię wielkiego Stalina zawsze będzie źródłem natchnienia dla pracowników dyplomacji radzieckiej w ich walce o dalsze umocnienie międzynarodowego autorytetu miłującego pokój państwa radzieckie.

Nieśmiertelne imię wielkiego Stalina zawsze będzie źródłem natchnienia dla pracowników dyplomacji radzieckiej w ich walce o dalsze umocnienie międzynarodowego autorytetu miłującego pokój państwa radzieckie.

Nieśmiertelne imię wielkiego Stalina zawsze będzie źródłem natchnienia dla pracowników dyplomacji radzieckiej w ich walce o dalsze umocnienie międzynarodowego autorytetu miłującego pokój państwa radzieckie.

Nieśmiertelne imię wielkiego Stalina zawsze będzie źródłem natchnienia dla pracowników dyplomacji radzieckiej w ich walce o dalsze umocnienie międzynarodowego autorytetu miłującego pokój państwa radzieckie.

Nieśmiertelne imię wielkiego Stalina zawsze będzie źródłem natchnienia dla pracowników dyplomacji radzieckiej w ich walce o dalsze umocnienie międzynarodowego autorytetu miłującego pokój państwa radzieckie.

Nieśmiertelne imię wielkiego Stalina zawsze będzie źródłem natchnienia dla pracowników dyplomacji radzieckiej w ich walce o dalsze umocnienie międzynarodowego autorytetu miłującego pokój państwa radzieckie.

Nieśmiertelne imię wielkiego Stalina zawsze będzie źródłem natchnienia dla pracowników dyplomacji radzieckiej w ich walce o dalsze umocnienie międzynarodowego autorytetu miłującego pokój państwa radzieckie.

Nieśmiertelne imię wielkiego Stalina zawsze będzie źródłem natchnienia dla pracowników dyplomacji radzieckiej w ich walce o dalsze umocnienie międzynarodowego autorytetu miłującego pokój państwa radzieckie.

Nieśmiertelne imię wielkiego Stalina zawsze będzie źródłem natchnienia dla pracowników dyplomacji radzieckiej w ich walce o dalsze umocnienie międzynarodowego autorytetu miłującego pokój państwa radzieckie.

Nieśmiertelne imię wielkiego Stalina zawsze będzie źródłem natchnienia dla pracowników dyplomacji radzieckiej w ich walce o dalsze umocnienie międzynarodowego autorytetu miłującego pokój państwa radzieckie.

Nieśmiertelne imię wielkiego Stalina zawsze będzie źródłem natchnienia dla pracowników dyplomacji radzieckiej w ich walce o dalsze umocnienie międzynarodowego autorytetu miłującego pokój państwa radzieckie.

Nieśmiertelne imię wielkiego Stalina zawsze będzie źródłem natchnienia dla pracowników dyplomacji radzieckiej w ich walce o dalsze umocnienie międzynarodowego autorytetu miłującego pokój państwa radzieckie.

Nieśmiertelne imię wielkiego Stalina zawsze będzie źródłem natchnienia dla pracowników dyplomacji radzieckiej w ich walce o dalsze umocnienie międzynarodowego autorytetu miłującego pokój państwa radzieckie.

Nieśmiertelne imię wielkiego Stalina zawsze będzie źródłem natchnienia dla pracowników dyplomacji radzieckiej w ich walce o dalsze umocnienie międzynarodowego autorytetu miłującego pokój państwa radzieckie.

Nieśmiertelne imię wielkiego Stalina zawsze będzie źródłem natchnienia dla pracowników dyplomacji rad

WÓDZ NOWEJ EPOKI

Pomnik J. W. Stalina nad Wołgą - Dońskim Kanalem Żeglownym im. W. I. Lenina.

Gdy przed 70 laty zgłosił Karol Marks, między narodowy ruch robotniczy, uzbrojony w naukę o prawach rozwoju społecznego, miał za sobą pierwsze starcia z ustrojem wyzysku — Wiosnę Ludów i Komunę Paryską.

Gdy przed 29 laty zamknęły się powieki Włodzimierza Lenina, na jednej szóstaj powierzchni kuli ziemskiej pierwszy w świecie państwo robotników i chłopów było już ugruntowane.

W chwili, gdy przestało bić serce Józefa Stalina, na niezmierzonych przestrzeniach od Łaby do Pacyfiku 800 milionów ludzi wcieli w życie nieśmiertelne idee Marksa, Engelsa, Lenina, Stalina, a także setki milionów ludzi w krajach kapitalistycznych, kolonialnych i zależnych prowadziły do zwycięstwa tych idei w swych krajach, bój toczyły o to, aby „wyplenić wszelkie wyzyski, wypłenić wszelkie bogactwa, wypłenić wszelkie dawne, jak i nowe” (Stalin).

Pod przewodnictwem partii bolszewickiej, partii Lenina — Stalina powstało pierwsze w dziejach ludzkości państwo, którego celem jest troska o człowieka, państwo, które zrodziło się z walki o pokój i postęp i które w trwałym

pokoju i we współpracy z narodami widzi gwarancję niepowstrzymanego rozwoju. W konkretny kształt życia przyobiekły się najgłębsze tęsknoty i dążenia milionów ludzi wyzyskiwanych, marzenia i dążenia pokoleń rewolucjonistów.

Zrodziła się nowa epoka. Ukończyli jej twórcy naukowe socjalizmu, Marks i Engels. Ich idee rozwinęli i zrealizowali Lenin i Stalin. Doprowadził narody radzieckie do progu komunizmu Stalin, formułując warunki i wytyczając drogę zbudowania najwyższego ustroju społecznego.

Umocnić, utrwalić państwo ludzi pracy, uogólnić doświadczenia budownictwa socjalistycznego w warunkach otoczenia kapitalistycznego — oznaczało przyspieszyć zwycięstwo socjalizmu na całym świecie. Tego wielkopomnego dzieła dokonał największy geniusz epoki — Józef Stalin, który zbudował socjalizm i który odkrył jego podstawowe prawo ekonomiczne.

Pod genialnym kierownictwem Stalina — kraj socjalizmu, kraj nie znający kryzysów, szarpających krajami kapitalistycznymi, przekształcił się w nowoczesne, najpotężniejsze mocarstwo świata.

W zdumiewającym umyśle Towarzysza Stalina skoncentrowały się doświadczenia stuletniej walki rewolucyjnej proletariatu i potężne wloty myśli jego genialnych poprzedników. Wielki uczeń Marksa, Engelsa, Lenina — rozwinął wszechstronnie ich osiągnięcia teoretyczne wzbogacając je własnymi doświadczeniami historycznego okresu budownictwa socjalistycznego i drugiej wojny światowej, która — największa z wojen ludzkich — była decydującym starciem dwóch ustrojów i dwóch epok. Wyprowadził zwycięsko socjalizm z tego starcia i przekształcił go w potęgę niezwyciężoną.

BOLESŁAW BIERUT

ta. Pod kierownictwem Stalina, Kraj Rad rozpoczął budowę komunizmu.

I gdy nad ludzkością zawisła groźba zagłady ze strony faszystowskiego imperializmu, to właśnie z kraju socjalizmu, z Kraju Rad przyszło ocalenie. Prowadzone przez Stalina — genialnego twórcę nowej strategii — przez partię bolszewicką narody radzieckie ocaliły ludzkość drugiego najpotężniejszą maszyną wojenną, jaką kiedykolwiek zdołali stworzyć najeźdźcy.

Pod gruzami Reichstagu legły wniwecz obrócone nadzieje imperialistów wszelkiej maści — z imperialistami amerykańskimi na czele — nadzieje na wykrwawienie Kraju Rad, na jego osłabienie. Czerwony sztandar na Reichstagu wieszczył wielu ludom wolność narodową i społeczną. Spełniono zostało przyrzeczenie złożone w dniu 3 lipca 1941 roku przez Stalina, niezłomnego rzecznika wolności narodów, który powiedział:

„Celem tej powszechnej wojny narodowej przeciwko ciemiężcom faszystowskim jest nie tylko usunięcie niebezpieczeństwa, które zawisło nad naszym krajem, ale również udzielenie pomocy wszystkim narodom Europy łączącym pod jarzmem faszystów niemieckiego”.

Nazajutrz po zakończeniu wojny przystąpili imperialiści do gorączkowych przygotowań do nowej wojny, wymierzonej przeciw Związkowi Radzieckiemu i krajom demokracji ludowej.

Znowu oczy setek milionów ludzi zwróciły się w stronę Kremnia, szukając tam ratunku przed nowymi cierpieniami, jakie gotowali imperialiści. Chorążym pokroju mianowała ludzkość Stalina — zwycięzcę w wojnie z faszystami i twórcę pokoju. Pod błękitne sztandary światowego ruchu pokroju, któremu przewodzi niezwykły Związek Radziecki, pospieszyły setki milionów ludzi ze wszystkich zakątków świata, set-

ki milionów ludzi różnych poglądów politycznych i wierzeń religijnych. Pod błękitnymi sztandarami światowego ruchu pokroju skupił się najpotężniejszy, najbardziej masowy ruch w dziejach ludzkości, ruch skutecznie paraliżujący ludobójcze plany trumnow i eisenhowerów, churchillów i adenauerów, de gasperich i ollenauerów.

Słowa Stalina, że sprawa pokoju leży w rękach samych narodów, jego wskazania pod adresem partii komunistycznych, by podjęły wyrzucenie za burtę przez hurzującą szandary swobód demokratycznych, wolności i niepodległości narodowej, stały się programem ludzkości. Czujnie śledząc, awanturniczą politykę amerykańsko-hitlerowskiego spisku przeciw ludzkości, narody świata z otuchą patrzą w przyszłość. Układ sił świadczy bowiem o stale rosnącej przewadze obozu pokroju, wolności i socjalizmu nad obozem wojny, niewoli i grabieży.

Setki milionów ludzi na całym świecie mają świadomość, że nieuchronny jest upadek kapitalizmu — tego najbardziej okrutnego, najbardziej wrogościwego ustroju wyzysku. Genialne uogólnienie teorii i praktyki marksizmu-leninizmu, zawarte w ostatniej pracy Józefa Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR”, odkrycie podstawowego prawa ekonomicznego socjalizmu, określenie warunków przejścia od socjalizmu do komunizmu, którego podstawy budują już narody radzieckie, z niezwykłą jasnością i precyzją wytyczają ludzkości drogę rozwoju na długie dziesięciolecia, drogę zwycięstwa.

Zrodziła się nowa epoka. Kształtowała ją i kształtuje wychowana przez Stalina czołowa szturmowa brigada ludzkości — okryta nieśmiertelną chwałą Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego. Dokoła partii Lenina — Stalina skupiają się nowe szturmowe brygady krajów demokracji ludowej Europy i Azji. Jakże nędzni i jakże nikczemni są handlarze śmierci, którzy sądzą, iż wielki ból jaki przeżył ludz-

kość po odejściu Józefa Stalina, daje im pole do snucia ich obłączonych planów wojennych. Wszelkie niepoczytalne próby awanturnictwa, wszelkie prowokacje, rozbijanie i zniszczenie niezwyciężonej armii milionów ludzi, przepełnionych ideą Stalina, kierowanych przez Komunistyczną Partię Związku Radzieckiego i przez skupione wokół niej jeszcze zwycięskie partie komunistyczne i robotnicze we wszystkich częściach świata.

Józef Stalin odszedł. Ale pozostała partia, która On wychował, partia która jest najściślej z masami związana, która wyraża ich dążenia i która ze związku z masami czerpie swe siły. Józef Stalin odszedł. Ale pozostała Jego partia, kierowana przez najwspanialszych Jego uczniów i współbojowników, przewodniczących setek milionów ludzi na całym świecie — Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego, partia zwycięsko realizująca idee Stalina.

„Dla klasy robotniczej całego świata — stwierdził towarzysza Bierut — imię Stalina wiąże się jak najściślej z wiarą w zwycięstwo — w zwycięstwo Sprawy robotniczej, w zwycięstwo nowej epoki w dziejach ludzkich. Właśnie zwycięstwo Sprawy robotniczej jest początkiem tej nowej epoki. Dzięki zwycięstwu Sprawy robotniczej imię Stalina, wyrosłe w walce klasowej, przeobraziło się w zwycięstwo ogólnoludzkie: stało się ono potężną ostoną nowej ery dziejowej — ery socjalizmu”.

Imię Stalina — wódza nowej epoki — powtarzają z najwyższą czcią setki milionów ludzi wyzwolonych z jarzma wyzysku i ucisku i setki milionów ludzi walczących jeszcze o wyzwolenie.

Partia Stalina wie, że ludzkość do ostatecznego zwycięstwa — do komunizmu.

WŁADYSŁAW BRONIEWSKI

Słowo o Stalinie

(FRAGMENTY)

Któż, jak On, przez dziesiątki lat na dziełach okrutu wytrwał?
Szóstaj Części przygląda się świat.
Bitwa.

Tam — bezrobocia, strajki, głód.
Tu — praca. Natchniony traktor.
Tworzy historię zwycięski lud.
Chwała faktom!

Któż, jak On, przez dziesiątki lat
wiodł ludzkość na krańce dziejów?
Jego imię — walczący świat:
nadzieja.

Rewolucjo! — któż wiatr powstrzyma,
kto ziemię zawróci w biegu?
Rewolucjo, tablice praw Rzymu
obalamy od Chin po Biegun!

Rewolucjo! siedemdziesiąt lat
Stalinowych powiewa nad światem.
I rodzi się nowy świat,
świat stary pęka jak atom.

*

Piękne i groźne jest morze,
gdy pędzi po falach szwał,
piękny jest w niebie orzeł
nad szczytami urwistych skał,

piękny jest napór i trwanie,
piękny jest lot i polot:
morze zatrzyma granit,
orla wyprzedzi samolot,

myśli wyprzedzą czynu,
czynu legną opoka...
Chwała imieniu Stalina!
Pokój światu, pokój...

MOSKWA PAP. Na łamach „Pravdy” z dnia 7 bm. ukazał się artykuł Aleksandra Surkowa pt. „U trumny Józefa Stalina”. W artykule tym czytamy m. in.:

Moskwa niebawem milcząca, boleśnie skupiona, spowita w żałobne flagi. Ileż ludzkich oczu po wleciała mgła ciężkiego bólu! Spójrz w oczy swego rodaka, który mija cię na ulicy, a z głębi jego bólu powstanie świetlany obraz tego, któremu wielkie miasto milczeniem opuszczonych flag oddaje żałobny hołd — obraz Towarzysza Stalina.

Już w pierwszej połowie dnia żywiołowo tworzy się w pobliżu Domu Związku, płynący od ulicy do ulicy, od placu do placu żywy ludzki potok.

Surowe, uroczyste, pełne napięcia oczekiwanie. I oto o godzinie 16 według czasu moskiewskiego otworzyły się drzwi Domu Związku i żywa rzeka w milczeniu, powoli popłynęła przez korytarze i schody w kierunku Sali Kolumnowej — miejsca pożegnania wielkiego narodu z Wielkim Wodzem.

Niezliczone tysiące ludzi pracy stolicy radzieckiej i delegatów z wszystkich najodleglejszych zakątków ojczyzny przestępują próg Sali Kolumnowej, by pożegnać swego genialnego wodza, przyjaciela, mądrego nauczyciela, Przewodniczącą Rady Ministrów ZSRR i Sekretarza Komitetu Centralnego Komunistycznej

Partii Związku Radzieckiego — Towarzysza Józefa Wissarionowicza Stalina.

Żałobnie przystrojona jest białokolumnowa sala, przezroczyście krepą okrywa żyrandole między śnieżno — białymi kolumnami. Szerokie czerwone flagi, obramowane żałobą, przybrane herbami bratnich republik ZSRR, spływają z wysokiego stropu sali. Olbrzymia purpurowo — czerwona, przewiązana krepą flaga, zwisa nad estradą orkiestry. Rozlegają się tony żałobnych melodii. A w środku sali, w cieniu sztandarów na wysokim, tonącym w kwiatkach podniesieniu, wśród wieńców i zieleni, w trumnie obitej czerwonym jedwabiem spoczywa Ten, czyjego imieniem nazwalimy nasze szczęście, naszą radość, naszą niepowtarzalnie piękną, wielką epokę — spoczywa Towarzysz Stalin.

Leży w trumnie, tak blisko białego Kremnia, gdzie na kapitańskim mostku okrętu historii upłynęło 35 lat Jego wielkiego, pracowitego życia.

Od munduru Generalissimusa i czerwieni jedwabnych draperii odbija śnieżna białota tak znajomej, tak bezgranicznie drogiej twarzą. Siwizna, jak wczesny jesienny szron, przyspłyła włosy i lekko falujące włosy. Skute-

chłodem śmierci powieki przykryły oczy, które tak daleko patrzyły w przyszłość. Silne ręce wodza i żołnierza, które nie drgnęły trzymając ster historii ludzkości, zneruchomiały w ostatnim spoczynku.

Drogi, ukochany, który na wieki wszedł w życie współczesnych i przyszłych pokoleń, leży nieruchomo w spokoju tak obcym Jemu, który trudził się niezmordowanie i troszczył o nas wszystkich, o całą ludzkość. Ileż niepokojów, smutków i radości ludzkich pomieściło to serce, w którego uderzenia wsłuchiwały się setki milionów ludzi pracy w Moskwie i Leningradzie, na Uralu i na Syberii, nad Wołgą i Dnieprem, nad Amurem i Kurą, nad Jangtsem, nad Wisłą i Dunajem, nad Cisą i Maricą...

Brzmia żałobne tony orkiestry. Idą, idą dwoma nie kończącymi się potokami szeregi ludzi, mężczyzn, kobiety, starcy, młodzież, matki niosące na rękach dzieci. I oczy wszystkich, oczy, w których zastygły żal i ból, zwrócone są ku Niemu — mądremu i troskliwemu ojcu narodu, który przez sześćdziesiąt lat obdarzał swój naród i ludzkość bezmierną szczodrością swego geniuszu.

Idą, idą ludzie — budowniczo-

wie, ci, którzy przebijają nowe drogi historii, zwiastuny wielkiego szczęścia ludzkości.

Na warcie honorowej przy trumnie Towarzysza Stalina — członkowie KC KPZR, członkowie rządu: towarzysze G. M. Malenkow, Ł. P. Beria, W. M. Mołotow, K. J. Woroszyłow, N. S. Chruszczow, N. A. Bułganin, Ł. M. Kaganowicz, A. I. Mikojan.

Z uczuciem dumy i szacunku patrzą ludzie radzieccy na sławnych współbojowników Wielkiego Wodza, pełniących żałobną wiarę przy trumnie swego genialnego Nauczyciela.

Na czele partii i państwa stoją wierni współbojownicy i uczniowie Towarzysza Stalina, którzy zapewnią dalsze wprowadzenie w życie opracowanej przez partię polityki państwa radzieckiego, programu budowy komunizmu.

W ich wierne, zahartowane w bohaterskich trudach ręce przekazał nasz drogi wódz sztandar bojowy, sztandar świetlanych idei Lenina — Stalina. W ich męzne serca przelał drogie pocucie odpowiedzialności za losy narodu, za wielkie dzieło stworzenia komunizmu. Idą i idą ludzie radzieccy, patrzą w oczy współbojowników genialnego Stalina i czytają w nich głęboką pewność: wszystko co mądry budowniczy zostawił

w rusztowaniach — będzie zbudowane, wszystko co zamierzał wzniesić Wielki Budowniczy — będzie wzniesione i pomnożone. I nie ma na ziemi siły, która byłaby zdolna powstrzymać nasz zwycięski marsz do komunizmu.

Muzyka. Odgłos kroków...

Idą ludzie radzieccy, prosić ludzkie, których geniusz wielkich nauczycieli — Lenina i Stalina uczynił twórcami historii.

Idą siłowosłowi weterani pracy i bohaterskich walk rewolucji. Ci mieli wielkie szczęście być w młodość swych sił pomocnikami Lenina i Stalina w tworzeniu ludzkiego szczęścia na ziemi, zarówno w trudnych bohaterskich latach walki podziemnej, jak i w wielkich dniach październikowego szturmowania.

Idą mówienicy Października. Ich młodym sercom, ich umysłom docieklawym, nie znającym przeszkód, Stalin dał hart i skrzydła w trudnych dniach budowy socjalizmu i w ogniu tytanicznych bitew wielkiej wojny narodowej.

Idą radzieckie kobiety — nasze matki, nasze żony, nasze siostry. W sercach swoich mają obraz tego, którego ogromny wysiłek sprawił, iż kobieta w naszym kraju stała się współbudowniczym naszego wspaniałego świata. tego który dał słoneczne dzieciństwo ich synom, córkom i wnukom.

Idzie wspaniała nasza młodzież. Geniusz Stalina sokolimi skrzydłami obdarzył jej los, otworzył przed nią wszystkie radości życia na ziemi, dumne szczęście walki o komunistyczną przyszłość.

Idą obrońcy naszej pokojowej pracy, nasi bohaterowie — żołnierze, nasi marynarze, nasze sokoly — lotnicy. Ich nieśmiertelną sławę wojową utrwalili na wielki geniusz największego z dowódców, jakich znała historia.

Idą nasi przyjaciele, nasi zagraniční bracia. Dla nich Stalin — to droga do socjalizmu, do wielkiej szczęśliwej przyszłości narodu. Dla nich Stalin — to ucieśnienie wiary narodów w świętą sprawę walki o pokój, Stalin — to chorążki pokoju.

Muzyka. Odgłos kroków...

Swoją żal i ból, swoje nadzieje i wiarę w przyszłość niosą ludzie radzieccy w zahartowanych sercach. I żalem swoim, i bólem, i swoją płomienną życiodajną miłością składają oni świetlanej pamięci nieśmiertelnego wodza przy sieganiu na wieczną wierność okrytej chwałą partii, którą wychował i zahartował Stalin, Komitetowi Centralnemu, rządowi radzieckiemu.

I w wiernych sercach radzieckich patriotów brzmią słowa wezwania partii i rządu do narodu: „NIEŚMIERTELNE IMIĘ STALINA ŻYĆ BĘDZIE ZA WSZE W SERCACH NARODU RADZIECKIEGO I CAŁEJ POSTĘPOWEJ LUDZKOŚCI”.

Wierni genialnym naukom Józefa Stalina

pójdziemy ku nowym zwycięstwom w walce o pokój i szczęście Ojczyzny

Wielkie zgromadzenie ludności Warszawy

WARSZAWA PAP. „Nieśmiertelne imię Stalina zawsze będzie żyć w sercach narodu polskiego i całej postępowej ludzkości”. Te słowa wyrażające myśli i uczucia wszystkich ludzi pracy, wypisane są nad prezydium wielkiego zgromadzenia, zwołanego przez Ogólnopolski Komitet Frontu Narodowego w dniu 7 bm. dla uczczenia pamięci Józefa Stalina.

Ogromną Halę Mirowską wypełnia ponad 5-tysięczna rzesza robotników warszawskich fabryk i placów budowy, kobiet, młodzieży — ludzi wszystkich warstw i zawodów. Ci, których nie pomieściła hala, pomimo szarugi, stoją wielotysięcznym tłumem pod zainstalowanymi na placu megafonami.

Panuje głęboka cisza i skupienie. Na podwyższeniu, u stóp wielkiego portretu Józefa Stalina ustawiają się długim szeregiem pocztą ze spowitymi kirem sztandarami.

Przewodniczy zgromadzeniu przewodniczący CRZZ W. Kłosiewicz.

W prezydium zasiadają: przewodniczący Rady Państwa A. Zawadzki, ambasador ZSRR w Warszawie A. A. Sobolew, sekretarz KC PZPR: wiceprezes Rady Ministrów J. Cyrankiewicz i E. Ochab, marszałek Sejmu J. Dembowski, przedstawiciele władz naczelnych Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego — S. Ignar i Stronnictwa Demokratycznego — E. Krassowska, przedstawiciele Wojska Polskiego, przedstawiciele PKOP, Komitetu Warszawskiego PZPR, Stołecznej Rady Narodowej, organizacji społecznych, działacze katolicy, wybitni naukowcy, artyści i przodownicy pracy Warszawy.

Rozlegają się dźwięki „Międzynarodówki”.

Zgromadzenie otwiera w imieniu Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego Wiktor Kłosiewicz.

„W tych ciężkich dniach ogólnonarodowej żałoby — mówi m. in. — kiedy kirem odkryte pochwały się wszystkie sztandary, kiedy serca miliona patriotów polskich przeniesione są głębokim bólem — oddajemy cześć wielkiej świetlanej pamięci, cześć życiu, pracy i walce człowieka, który był natchnieniem i ostoją wolności narodów”.

Zgromadzeni wstają z miejsc i minutą ciszy czczą pamięć Józefa

Stalina. Chyła się spowite kirem sztandary.

Następnie przemawiają: sekretarz KC PZPR — E. Ochab, sekretarz NKW Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego — J. Ozga — Michalski, przewodniczący Polskiego Komitetu Obronców Pokoju — J. Iwaszkiewicz, sekretarz ZG Związku Młodzieży Polskiej — T. Wegner.

Rezolucję zgromadzenia odczytuje przewodnicząca ZG Ligii Kobiet — A. Musiałowa.

Z mocą brzmi śpiewana na zakończenie zgromadzenia pieśń walczącego i zwyciężającego proletariatu — „Międzynarodówka”.

Przemówienie tow. E. Ochaba

Tow. Edward Ochab stwierdził m. in.:

Zadane słowa nie potrafią wyrazić ogromu straty, jaką dla narodu radzieckiego, dla narodu polskiego, dla wszystkich wyzwolonych narodów, dla mas ludowych całego świata stanowi śmierć naszego wielkiego Wodza i Nauczyciela.

Z niewystowionym bólem przyjęły masy ludowe całego świata tragiczną wieść o śmierci naszego Wodza i Nauczyciela.

Śmierć Stalina jest dla każdego uczciwego człowieka, a zwłaszcza dla każdego komunisty nieodpartym nakazem, aby zastanowił się nad swą własną pracą, nad zwiększeniem własnego wysiłku w celu umocnienia wielkiego dzieła Stalina, wielkiego międzynarodowego frontu walki o pokój i postęp, o utrwalenie niepodległości wyzwolonych narodów, o okazanie braterskiej pomocy zmagającym się z imperializmem narodom ujarzmionym, o przyspieszenie i jeszcze pełniejsze rozwinięcie budownictwa socjalistycznego i komunistycznego.

Stalin odszedł, ale wbrew rachubom gangsterów z Wall Street wbrew barbarzyńskim wrzaskom pobawionych wszelkiej godności i kultury amerykańskich, zachodnio — niemieckich, litewskich, czy madryckich szekacek radiowych — mocniej niż kiedykolwiek — mocniej niż kiedykolwiek — wznowił się szereg wszystkich wolnych narodów, wszystkich ludzi milujących pokój, wokół Związku Radzieckiego, wokół KPZR.

Stalin był obok Lenina, Marksa i Engelsa największym geniuszem, jakim ludzkość dysponowała.

Prześlą bić serce wielkiego Stalina, ale idee stalinowskie żyją w sercach i umysłach setek milionów ludzi, zagrzewają nas do walki z wrogiem, dają niezłomną pewność naszego ostatecznego zwycięstwa w zmaganiach z imperializmem, w zmaganiach o pokój i niepodległość narodów, o wolność i szczęście człowieka.

Najgłębszą cześć i miłością otacza naród polski pamięć nieśmiertelnego Stalina, który najlepiej uosabiał geniusz, wielkość i siłę narodów radzieckich, niezwykłą siłę idei komunizmu, siłę, wielkość i piękno nadchodzącej komunistycznej epoki pełnego wyzwolenia i szczęścia ludzkości. Nasze uczucia miłości i przywiązania do wielkiego Stalina wyrażamy najlepiej przez zacieśnienie braterskiej więzi, nierozdzielnej, serdecznej więzi przyjaźni z przodkami ludzkości narodami radzieckimi, przez zacieśnienie i pogłębienie sojuszu i współpracy Polski Ludowej z potężnym mocarstwem radzieckim, przez zwiększenie naszego narodowego wkładu w wiel-

kie międzynarodowe stalinowskie dzieło pokoju i postępu.

Nasze uczucia dla wielkiego Stalina, wierność Jego nieśmiertelnym naukom wyrażamy najlepiej przez zacieśnienie jedności naszego narodu w walce o pokój i socjalizm, przez skupienie się wszystkich zdrowych i twórczych sił naszego narodu w szeregach Frontu Narodowego, wokół Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, wokół jej Przewodniczącego, wielkiego dowódcy i wodza, wielkiego Polaka Ludowego, wielkiego Stalina, wierność Jego rewolucji — towarzysza Bolesława Bieruta.

Nasze uczucia miłości i wdzięczności dla wielkiego Stalina wyrażamy najlepiej przez pogłębienie naszego wysiłku w pracy nad realizacją wielkich zadań Planu 6-letniego, planu budowania fundamentów i zrębów socjalizmu w Polsce, zabezpieczenia rozwoju pokojowego budownictwa, rozwoju wszystkich twórczych sił naszego narodu.

Nasze uczucia miłości i wdzięczności dla wielkiego Stalina wyrażamy najlepiej przez coraz głębsze i wszechstronniejsze studiowanie Jego nieśmiertelnej nauki, przez coraz lepsze przyswajanie sobie potężnego oręża marksizmu-leninizmu — niezastąpionego nieczym oręża ideowego, zabezpieczającego zwycięstwo w walce z faszyzmem i imperializmem.

Ogólnopolski Komitet Frontu Narodowego całkowicie solidaryzuje się z wezwaniem Komitetu Centralnego PZPR, Rady Ministrów i Rady Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Składamy hołd nieśmiertelnemu Wodzowi ludu pracującego całego świata.

Zadaniem wszystkich komitetów Frontu Narodowego w Polsce jest rozwijanie i pogłębianie głęboko patriotycznego i internationalistycznego ruchu ogarniającego miliony ludzi pracy, którzy czynem produkcyjnym i spotęgowaniem walki przeciw agentom imperialistycznym dają wyraz swym uczuciom zarówno dla naszej Ojczyzny jak i dla nieśmiertelnego Wodza narodów i Nauczyciela postępowej ludzkości Towarzysza Józefa Stalina.

Naród polski wie, że sprawa obrony pokoju, wolności i niepodległości narodów, sprawa Lenina — Stalina znajduje się w pewnych i mocnych rękach.

Skupienie się całej partii Lenina — Stalina i całego narodu radzieckiego wokół stalinowskiego kierownictwa na czele z towarzyszem Malenkovem, bezgraniczne zaufanie dla tego stalinowskiego kierownictwa ze strony wszystkich partii robotniczych i

komunistycznych, ze strony wszystkich wyzwolonych narodów i wszystkich sił broniących pokój i postępu w całym świecie jest powodem bezsilnej wściekłości i niewybrednych wymyślań pismaków imperialistycznych, a dla ludu pracującego jest uzasadnionym powodem dumy, radości i niezłomnej wiary w ostateczne i pełne zwycięstwo wielkiej, nieśmiertelnej sprawy Stalina, sprawy

Przemówienie J. Ozgi-Michalskiego

J. Ozga — Michalski powiedział m. in.:

Cały nasz kraj został wstrząśnięty wieścią o zgonie Towarzysza Stalina, która dotarła do wszystkich miast i wsi, do każdej zagrody pracującego chłopca.

Tu, na tej sali, wypełnionej przed dwoma tygodniami delegatami na Pierwszy Zjazd Spółdzielczości Produkcyjnej, kobieta — chłopka przemówiła głosem wyzwolonego w pełni z wiekowej krzywdy człowieka. Mówiła ona: „Dziękujemy Stalinowi za to, że nas wyrwał z wielkiego niebezpieczeństwa zagłady hitlerowskiej, że ja, siedemdziesięcioletnia matka, pomagam synom budować wieś spółdzielczą, że mój syn najmłodszy, któregoś hołubiła pod sercem, byłby pastuchem w folwarku księcia, a jest oficerem Wojska Polskiego i broni Ojczyzny...”.

Ten głos matki — chłopki, gorącej patriotki Ojczyzny Ludowej, owiany uczuciem miłości do Stalina, odzywa się dzisiaj w sercu każdego pracującego człowieka wsi.

Współ z całym narodem chłop polscy, budujący lepsze jutro pod przewodnictwem klasy robotniczej, przeniknięci są głębokim smutkiem i żalem po stracie Tego, z którego imieniem związane

Przemówienie J. Iwaszkiewicza

W swym przemówieniu Józef Iwaszkiewicz podkreślił m. in.:

Śmierć Józefa Stalina odbiła się tragicznym echem na całym świecie, wywołując głębokie poruszenie w sercach wszystkich ludzi milujących pokój i wolność. Imię i postać Stalina były i pozostaną najgłębszym umiłowaniem ludzi prostych całego świata. Dla nas Polaków jeszcze większe znaczenie ma to imię, ta postać, co oburzanie swe światło zapalała nad horyzontem współczesnej historii. Wszystko czego dokonaliśmy od lat prawie 10-ciu, wszystko czym jest nasze współczesne życie, nasze osiągnięcia ekonomiczne i kulturalne są związane z Jego imieniem. Przyjaźń, która nas łączy z narodami radzieckimi, a która jest fundamentem naszej pracy, naszej obudowy — po prostu naszego istnienia — jest dziełem Jego i Partii, której przewodniczył oraz tych, którzy w Polsce wzorują się na Jego myśli i na Jego czynie. Całe nasze odrodzenie jest z Nim związane.

Ale najwyższą wdzięczność dla Niego chowamy za to, że po swo-

Przemówienie T. Wegnera

T. Wegner stwierdził m. in.:

Serca polskich chłopów i dziewcząt pełne są bólu. Młodzież polska wstrząśnięta jest do głębi śmiercią swego wielkiego Nauczyciela — Józefa Stalina.

Jego genialna myśl ukazała

wy wyzwolenia i szczęścia ludzkości.

Zebrani na dzisiejszym zgromadzeniu przedstawiciele ludu pracującego naszej stolicy, oddając najgłębszy hołd pamięci wielkiego Stalina, ślą stalinowskiemu kierownictwu bohaterkiej partii Lenina i Stalina wyrazy miłości i bezgranicznego zaufania. Możemy zapewnić naszych braci radzieckich w imieniu całego ludu pracującego Polski, że naród nasz nie poskąpi wysiłków, aby pod kierownictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, pod przewodnictwem Towarzysza Bolesława Bieruta, u boku wielkiego Związku Radzieckiego, w jednym szeregu z bratnimi krajami demokracji ludowej, nieugięcie walczyć o pokój i socjalizm, o pełne zwycięstwo nieśmiertelnych idei Stalina.

Czcząc pamięć Stalina, dochowując wierności Jego genialnym naukom, skupieni wokół stalinowskiego kierownictwa w kraju i na froncie międzynarodowym — pójdziemy ku nowym bojom o pokój i utrwalenie niepodległości naszej Ojczyzny, o wolność i szczęście ludzkości, o pełne zwycięstwo nieśmiertelnej sprawy Lenina i Stalina.

jest obalenie raz na zawsze obszarniczego ucisku, rozdział ziem pańskich pomiędzy chłopów, wyzwolenie od nędzy, poniewierki i ciemnoty.

Naród polski, robotnik, chłop i inteligent zespala się dziś w jednej zwartej rodzinie pod wypróbowanym kierownictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i naszego wodza Bolesława Bieruta, aby tym lepiej spełniać dzisiaj to, co jest najwyższym prawem każdego obywatela — służyć ze wszystkich sił Polsce Ludowej, budującej podstawy socjalizmu.

Wzmoczoną pracą produkcyjną i wysiłkiem w przebudowie wsi chłop polski czuli będą pamięć wielkiego Nauczyciela i Wodza.

Zewrzymy mocniej nasze szeregi, utrwalimy przyjaźń i braterstwo z wielkim Związkiem Radzieckim, zacieśnimy sojusz robotniczo — chłopski w Narodowym Frontie walki o pokój i Plan 6-letni.

Codzienną pracą dla Polski pomnażamy jej siły, umacniamy niepodległość, budujemy do broby i kulturę ludzi pracy wsi i miast.

Niechaj w każdej wsi polskiej żyje i rozwija się wielka idea Stalina, idea wolności, socjalizmu i pokoju.

im wielkim zwycięstwem potrafił On wzbudzić w sercach całej ludzkości zapal dla pokoju. Stał się On, tak jak Go nazywamy na całym świecie — wielkim Chorałym Pokoju — i to było także przyczyną dlaczego ku Kremlowi i ku Stalinowi zwracają się oczy i serca ludzi pracy całego świata.

Stalin umarł, ale Jego wielka idea, idea pokoju i socjalizmu żyje. Po Jego zgonie, w myśl Jego wskazań, w myśl Jego nauki — ta wielka idea socjalizmu i pokoju będzie rosła, wzmacniała się i rozszerzała, obejmując wszystkich ludzi dobrej woli na całej ziemi i wszystkie kontynenty świata.

I na całej kuli ziemskiej, we wszystkich krajach przed portretami Tego, który już odszedł z pomiędzy nas, będą płonące lampki serc, serc chłopów i robotników, serc matek i młodych dzieci, serc tych, którzy wiedzą, gdzie jest prawda człowieczeństwa, serc tych, których największym dobrem jest braterstwo ludów i ugruntowanie wbrew wszystkim wrogom pokoju.

nam — młodym — porywające perspektywy komunizmu — najpiękniejszej epoki w dziejach ludzkości — epoki, której wspaniałe zarysy wznoszą ludzie radzieccy na szóstej części globu ziemskiego.

Dzięki Niemu z tragicznego pokolenia staliśmy się pokoleniem twórczym, oddającym wszystkie swoje siły, najszlachetniejsze uczucia, pięknej sprawie wyzwolenia człowieka, sprawie budowy socjalizmu i utrwalenia pokoju.

Słowa Towarzysza Stalina kierowane do młodzieży radzieckiej, nauki Towarzysza Stalina dla Komsomolu są i pozostaną dla młodzieży polskiej, dla ZMP niewyczerpaną skarbnicą twórczych myśli, zapalającą do czynu dla Ojczyzny, dla socjalizmu i pokoju.

Postać Towarzysza Józefa Stalina pozostanie dla nas na

zawsze symbolem niewzruszonej, wieczystej, życiodajnej przyjaźni narodu polskiego z narodami Kraju Rad. Pomni nauk Towarzysza Stalina, będziemy pogłębiać tę przyjaźń wiedząc, że jest ona gwarancją niepodległości, siły i rozkwitu naszego kraju.

Zwycięzimy! Zbudujemy socjalizm, utrwalimy pokój, bo przewodzi nam w walce wypróbowana i zahartowana Partia — PZPR, bo kierownikiem naszego narodu jest towarzysz Bierut — wierny uczeń Stalina.

Zwycięzimy, bo sztandarem naszej walki jest nieśmiertelne imię Stalina.

Naród radziecki jeszcze bardziej zwierza się wokół Partii Komunistycznej

Artykuł wstępny „Prawdy”

MOSKWA PAP. „Prawda” z dnia 8 bm. zamieściła artykuł wstępny pt. „Jeszcze bardziej zwierzymy się wokół Partii Komunistycznej”. Podajemy pełny tekst tego artykułu:

Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego, masy pracujące naszego kraju i całego świata poniosły niezmiernie ciężką stratę. Przestało być serce współbojownika i genialnego kontynuatora dzieła Lenina, światłego Wodza i Nauczyciela Partii Komunistycznej i narodu radzieckiego — Józefa Wissarionowicza Stalina.

Nieśmiertelne imię Stalina zawsze żyć będzie w sercach ludzi naszej ojczyzny i całej postępowej ludzkości. Imię to wyraża wielkość zwycięskiego Związku Radzieckiego i wyzwa do walki o świetlaną przyszłość narodów.

Całe odkryte chwały, pełne bohaterstwa i trudów i bohaterstwa czynów życie Józefa Stalina poświęcone było walce o sprawę klasy robotniczej, o szczęście narodów.

„Gdyby każdy krok w mojej pracy dla wywyższenia klasy robotniczej i wzmocnienia państwa socjalistycznego tej klasy — mówił Towarzysz Stalin — nie zmierzał do wzmocnienia i polepszenia sytuacji klasy robotniczej, uważałbym swoje życie za bezcelowe”.

Wraz z Leninem Towarzysz Stalin stworzył potężną Partię Komunistów, wychował i zahartował ją w ciężkich bojach o wyzwolenie mas pracujących, był promotorem i wodzem wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, twórca pierwszego na świecie państwa socjalistycznego. Kontynuując nieśmiertelne dzieło Lenina, Towarzysz Stalin powołał naród radziecki do epoki kowego zwycięstwa socjalizmu w ZSRR. Pod genialnym przewodnictwem Towarzysza Stalina naród nasz obronił honor, wolność i niezawisłość swej ojczyzny, odniósł epokowe zwycięstwo w wielkiej wojnie narodowej, uratował ludzkość od groźby niewoli faszystowskiej. Po wojnie Partia Komunistyczna, Towarzysz Stalin natchnieni i zorganizowali naród radziecki do walki o odbudowę i dalszy rozwój gospodarki narodowej naszego kraju. W krótkim czasie ludzie radzieccy odbudowali zniszczony przemysł, transport, gospodarkę rolną i zapewnili znaczne przyspieszenie poziomu przedwojennego we wszystkich gałęziach ekonomiki socjalistycznej.

Uzbrojona w stalinowską naukę o budowie społeczeństwa komunistycznego, w historyczne uchwały XIX Zjazdu, Partia nasza pewnie prowadzi naród do upragnionego celu — do komunizmu. Naród radziecki żywi bezgraniczne zaufanie i przepojony jest gorącą miłością do swej ukochanej Partii Komunistycznej, ponieważ jest głęboko przekonany, że najwyższym prawem całej działalności Partii jest służyć interesom narodu. Robotnicy, kolchoźnicy, inteligencja radziecka, wszyscy ludzie pracy naszego kraju wiedzą, że Partia nieustannie troszczy się o maksymalne zaspokojenie stale rosnących materialnych i kulturalnych potrzeb ludzi radzieckich. Wiedzą oni, że Partia we wszech miar wzmacnia Armię Radziecką, Marynarkę

Wojenną i organy wywiadu, aby być zawsze gotowym do udzielenia drugoocnej odpłaty każdemu agresorowi. Wiedzą oni, że zagraniczna polityka Partii Komunistycznej i Rządu Związku Radzieckiego była i jest niezachwiana polityką zachowania i utrwalenia pokoju.

Naród Związku Radzieckiego, wiernie sztandarowi internalnej proletariackiej, wzmacniając i rozwijając bratnią przyjaźń z wielkim narodem chińskim, z masami pracującymi wszystkich krajów demokracji ludowej, wiecy przyjaźni z masami pracującymi krajów kapitalistycznych i kolonialnych, walczącymi o sprawę pokoju, demokracji i socjalizmu.

W tych dniach, pełnych bólu wszystkie narody naszego kraju jeszcze bardziej zespalały się wokół Partii Komunistycznej, stworzonej i wychowanej przez Lenina i Stalina.

Naród radziecki jest niezłomnie przekonany, że wychowany przez Towarzysza Stalina jego wierni uczniowie i współbojownicy zapewnią pomyślnie wcielenie w życie polityki, ustalonej przez naszą Partię i Rząd zarówno w sprawach wewnętrznych naszego kraju, jak i w sprawach międzynarodowych. Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego zwyciężała, zwycięża i będzie zwyciężała, albowiem związana jest organicznie z szerokimi rzeszami ludźmi pracy. Głównym warunkiem siły i potęgi naszej Partii jest żelazna jedność i niewzruszona zwartość jej szeregów. Zadaniem polega na tym, aby strzec jak źrenicy oka jedności Partii, wychowywać komunistów na aktywnych bojowników politycznych o wcielenie w życie polityki i uchwał Partii, jeszcze bardziej zacieśniać więzi Partii ze wszystkimi ludźmi pracy, z robotnikami, kolchoźnikami, z inteligencją. Kończące jest wychowywanie komunistów i wszystkich ludzi pracy w duchu wysokiej czujności politycznej, w duchu nieprzejednania i nieustępliwości w walce z wrogiem, ani wewnętrznymi i zewnętrznymi.

Pod kierownictwem Partii Komunistycznej naród Związek Radziecki pewnie buduje wspaniałą gmach komunizmu.

„Nie ma na świecie siły — mówił na XIX Zjeździe Partii Towarzysz G. M. Malenkov — która mogłaby powstrzymać stały marsz naprzód społeczeństwa radzieckiego. Nasza sprawa jest niezwykła. Trzeba mocno dźwignąć ster i kroczyć po swej drodze, nie ulegając ani prowokacjom, ani zastraszaniu”.

Ster kierownictwa partyjnego i państwowego w naszym kraju spoczywa w niezawodnych rękach, w rękach wiernych uczniów i współbojowników wielkiego Stalina. W odpowiedzi na odezwę Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Rady Ministrów ZSRR i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR Partia i wszyscy ludzie pracy naszej Ojczyzny jeszcze bardziej zespalały się wokół Komitetu Centralnego i Rządu Radzieckiego, mobilizując wszystkie swe siły i energię twórczą dla wielkiej sprawy budowania komunizmu w naszym kraju.

Ludy wszystkich kontynentów żegnają swego wielkiego Wodza i Nauczyciela

Bolesna wieść o zgonie Józefa Stalina wstrząsnęła do głębi ludzkością. Doniesienia z różnych krajów wskazują, że narody uświadamiają sobie w pełni fakt, jak ciężką stratą dla całego świata jest śmierć Józefa Stalina.

Węgry Z najgłębszym smutkiem przyjęły masy pracujące Węgry wieść o śmierci swego wielkiego Przyjaciela i Wyzwólcę, Wodza całej postępowej ludzkości J. W. Stalina. W poszczególnych zakładach pracy odbywają się zebrania dla złożenia hołdu pamięci Józefa Stalina. Na ulicach Budapesztu zwisają flagi żałobne.

Rumunia W piątek prasa rumuńska ukazała się w żałobnej szacie. W całym kraju odbywają się zebrania poświęcone uczczeniu pamięci wielkiego Zmarłego. Na domach wywieszono flagi żałobne i portrety Józefa Stalina obramowane czernią.

Bulgaria Naród bułgarski odczuł bolesnie zgon Józefa Stalina. 6 marca pod przewodnictwem Wykko Czerwonej odbyło się posiedzenie żałobne KC Komunistycznej Partii Bułgarii, Rady Ministrów, Prezydium Zgromadzenia Narodowego i Rady Narodowej Frontu Patriotycznego.

Albania Naród albański dowiedział się o śmierci Józefa Stalina z uczuciem najgłębszego bólu. W całym kraju ogłoszono żałobę narodową.

Niemcy Demokratyczny Berlin wraz z całą Niemiecką Republiką Demokratyczną odkrył głęboką żałobę. Na gmachach instytucji rządowych, stronnictw politycznych, organizacji społecznych i zakładach pracy, jak również na domach mieszkalnych wywieszono flagi żałobne. W przedsięwzięciach i instytucjach odbywają się zebrania dla uczczenia pamięci Józefa Stalina. Agencja ADN donosi, że wiadomość o zgonie Józefa Stalina przyjechała także z głębokim bólem przez mas pracujących Niemiec zachodnich. Organ KPD „Volksstimme” w artykule poświęconym Stalinowi pisze m. in.: „Jego życie i dzieło jest symbolem realizacji odwiecznych dążeń ludzkości do szczęśliwego życia. Potężne dzieło Stalina ma nieprzemijającą wartość dla ludzkości.”

Francja W całej Francji spotęszono manifestację głębokiego bólu z powodu zgonu J. W. Stalina. Z wszystkich stron kraju napływają doniesienia o żałobnych zebraniach żałobników fabrycznych, urzędników różnych instytucji, członków organizacji demokratycznych, obrońców pokoju, patriotów i republikanów. Do ambasad radzieckich, bezpośrednio do Moskwy, do redakcji dziennika „Humanite” przesłano tysiące rezolucji, depesz i listów kondolencyjnych.

6 marca od rana do późnej nocy przybywały do ambasad radzieckich delegacje. Ambasadę radziecką odwiedził m. in. delegacja KC Francuskiej Partii Komunistycznej z sekretarzem KC Duclos na czele, Powszechnej Konfederacji Pracy z generalnym sekretarzem Benoit Frachonem, Towarzystwa „Francja — ZSRR” z Fryderykiem Joliot-Curie, Związku Kobiet Francuskich, kolejarzy francuskich, mas pracujących XIII dzielnicy Paryża itd. W całej prasie francuskiej wiadomości i artykuły związane ze zgonem Stalina zajmują nadal niezwykle wiele miejsca.

Rząd francuski nakazał opuszczenie do połowy masztu flag na gmachach wojskowych i okrętach wojennych w dniach 6 i 7 marca oraz w dniu pogrzebu Generalissimusa Stalina. 6 marca po otwarciu Zgromadzenia Narodowego przewodniczący Zgromadzenia Edward Herriot uczcił pamięć Generalissimusa Stalina. Wszyscy deputowani wysłuchali jego przemówienia stojąc.

W związku ze zgonem Józefa Stalina prof. Fryderyk Joliot-Curie, przewodniczący Światowej Rady Pokoju i laureat Międzynarodowej Nagrody Stalinowskiej utrwalenie pokoju między na-

rodami, złożył następujące oświadczenie:

Drodzy radzieccy obrońcy pokoju! W te dni pełne bólu jesteśmy całym sercem z Wami. Nie żyje już Stalin, ale Jego dzieło żyć będzie wiecznie. Wierzę, że żyć będą Jego słowa i czyny. W ciągu przeszło 30 lat, Związek Radziecki ustami swych przywódców wyrażał swe gorące pragnienie pokoju. Związek Radziecki niezmennie dawał wymowne, przekonujące dowody swej pokojowej polityki. Do tej nieustannej troski o zachowanie i utrwalenie pokoju Stalin wniósł decydujący wkład.

Idee i wskazania Stalina stanowią podstawę pokojowej polityki Związku Radzieckiego. W świadomości mężczyzn i kobiet całego świata dążących do pokoju zawsze żyć będą słowa Stalina o możliwości pokojowego współistnienia różnych systemów politycznych i Jego wielka wola pokoju, którą tak pięknie i dobitnie wyraził: „Pokój będzie zachowany i utrwalony, jeżeli narody ujmą w swe ręce sprawę zachowania pokoju i będą broniły jej do końca”.

Włochy Od piątku rano narodził się wielki manifest służył uczczeniu najgłębszego żalu z powodu śmierci Józefa Stalina. Setki delegacji odwiedziły Ambasadę ZSRR w Rzymie dla złożenia kondolencji. W licznych fabrykach przerwano na pewien czas pracę na znak żałoby włoskiego ludu pracującego. We wszystkich miastach i wsiach Włoch odbywają się zebrania żałobne. Izba posłów i senat przerwały na znak żałoby posiedzenia na godzinę. W izbie posłów przemówienie wygłosił Palmiro Togliatti. W senacie przemówienia poświęcone pamięci Stalina wygłosili przewodniczący senackiej frakcji komunistycznej Mauro Scoccimarro i senator — socjalista Pertini. Podczas tych przemówień senatorowie powstali z miejsc.

Anglia Do ambasad radzieckich w Londynie, nad którą powiewa flaga ZSRR spowita krepą, przybywają setki ludzi, aby złożyć kondolencje narodowi radzieckiemu z powodu zgonu J. W. Stalina. Ambasadę odwiedzili m. in. przedstawiciele rządu brytyjskiego i członkowie korpusu dyplomatycznego. Przybywają też prości ludzie, nieraz z dziećmi na rękach, by uczcić pamięć wielkiego Bojownika o szczęście ludzkości. Z różnych stron Anglii napływają do ambasad radzieckich listy i depesze kondolencyjne.

Finlandia W wielu przedsięwzięciach i instytucjach odbyły się żałobne zebrania robotnicze. Na gmachach państwowych w Helsinkach wywieszono flagi opuszczone do połowy masztu. Przedstawiciele instytucji państwowych i korpusu dyplomatycznego złożyli na ręce chargé d'affaires ZSRR wyrazy głębokiego współczucia z powodu zgonu Józefa Stalina.

Szwecja Dnia 6 bm. wszystkie dzienniki sztokholmskie zamieściły doniesienia o zgonie Józefa Stalina. Na pierwszych stronach dzienników ukazały się wielkie portrety Zmarłego. Prasa zamieściła wiele artykułów i zdjęć poświęconych życiu i działalności Józefa Stalina. Dziennik „Svenska Dagbladet” opublikował wypowiedzi przywódców wszystkich szwedzkich stronnictw politycznych, podkreślające rolę Stalina w dziejach państwa radzieckiego. Premier szwedzki Erlander stwierdził, że J. W. Stalin odegrał rolę historyczną na miarę światową.

Belgia Wczesnym rankiem 6 marca rozszalała się po Belgii wieść o zgonie Józefa Stalina. W belgijskich zakładach pracy odbywają się zebrania żałobne. Na domach Brukseli, Leodum i innych miast rozwieszono nekrologi z portretem Stalina

z wyrazami współczucia z powodu Jego zgonu.

Austria W największych fabrykach i zakładach przemysłowych Wiednia odbyły się wiecze żałobne. Robotnicy i urzędnicy zakładów „Siemens Schuckert” w depeszy do KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego piszą: „Zapewniamy Was, że nie będziemy oszczędzili sił, by wcielić w życie idee i naukę Towarzysza Stalina”.

Na gmachach instytucji oficjalnych wywieszono flagi żałobne. Opuszczone zostały do połowy masztu flagi czterech mocarstw na gmachach Rady Sojuszniczej w Wiedniu. Kanclerz Figl, wicekanclerz Schaerf, minister spraw zagranicznych Gruber w dniu 6 marca złożyli wizytę zastępcy wsockiego komisarza ZSRR w Austrii gen. Kraskiewiczowi i wyrazili ubolewanie z powodu zgonu J. W. Stalina. Wyrazy współczucia złożyli również liczne delegacje robotników i urzędników wiedeńskich.

Chiny Wiadomość o zgonie wielkiego Wodza mas pracujących całego świata — J. W. Stalina pogrążyła w smutku cały naród chiński. W kraju ogłoszono powszechną trzydniową żałobę.

Do ambasad radzieckich w Pekinie udały się niezliczone delegacje, by złożyć wyrazy głębokiego bólu z powodu zgonu najlepszego przyjaciela narodu chińskiego.

Ambasadę radziecką odwiedzili członkowie KC Komunistycznej Partii Chin z Mao Tse-tungiem na czele, jak również wybitni działacze państwowi, polityczni i społeczni Chińskiej Republiki Ludowej.

Ze wszystkich miast napływają nieustannie do ambasad radzieckich depesze z wyrazami najgłębszego współczucia. Wiele osób od wiedzających ambasadę radziecką wpisuje się do wyłożonej tam księgi, wyrażając ból z powodu zgonu wielkiego Stalina i zdecydowaną wolę jeszcze ściślej zjednoczenia się z narodem radzieckim.

Wielkodusznej i bezinteresownej pomocy narodowi chińskiemu w jego twórczej pracy. Naród chiński zawsze będzie z wdzięcznością pamiętał o wielkiej i głębokiej przyjaźni, jaką go darzył Towarzysz Stalin. Nieśmiertelny geniusz Towarzysza Stalina będzie zawsze oświecał drogę, którą kroczy naród chiński.

Towarzyszu Przewodniczącym! Okryta chwałą partia Lenina i Stalina, wielki naród radziecki i rząd radziecki będą zawsze cieszyły się braterską przyjaźnią, najgłębszym zaufaniem i stałym poparciem Komunistycznej Partii Chin, narodu chińskiego i rządu chińskiego. Naród chiński zawsze, — bezwzględnie i jak najbardziej zdecydowanie stać będzie w jednym szeregu z wielkim narodem radzieckim, będzie utrzymywał i umacniał światowy obóz pokoju i demokracji, na którego czele stoi Związek Radziecki, zaostreżył swoją walce z prowokatorami wojennymi oraz będzie do końca walczył o podstawowe interesy narodów radzieckiego i chińskiego, o pokój i bezpieczeństwo na całym świecie. Jestem przekonany, że wszyscy ludzie pracy, cała miłująca pokój postępową ludzkość będzie wraz z nami kroczyć drogą wskazaną przez Towarzysza Stalina i ujmie w swe ręce świętą sprawę utrzymania pokoju na całym świecie.

MAO TSE-TUNG

Do Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego

Wstrząśnięci bolesną wiadomością o śmierci drogiego Józefa Stalina, Przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Sekretarza Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, przesyłamy Wam wyrazy najgłębszego współczucia w imieniu Rządu Republiki Czechosłowackiej, Komunistycznej Partii Czechosłowacji i całego ludu pracującego naszego kraju. W chwili tej czechosłowackie masy pracujące z uczuciem najgłębszego bólu chyła czoła przed trumną Józefa Stalina i z bezgraniczną wdzięcznością wspominają Go jako Wyzwólcę naszej ojczyzny od jarzma faszyzmu niemieckiego, jako szczerego Przyjaciela i Obrońcę naszych narodów. Cała ludność naszego kraju pragnie żyć z bolesną stratą jako swe największe nieszczęście. Zdajemy sobie sprawę, że pamięć o świętanej postaci Józefa Stalina, pamięć, której nie zatrzeć nie zdo-

la, zobowiązuje nas, byśmy ze wszystkich sił wznicieli i pogłębiali braterską przyjaźń między narodami Czechosłowacji i Związku Radzieckiego jako rejonu bezpieczeństwa, siły i szczęśliwej przyszłości naszego kraju, dla którego tak wiele uczynił nieśmiertelny Józef Stalin. Czcąc pamięć Józefa Stalina klasa robotnicza i cały lud pracujący Czechosłowacji zespół się szcze ściślej swoje szeregi, aby bronić przed wszystkimi wrogami wspólnej świętej sprawy pokoju i z jeszcze większym zdecydowaniem podążać naprzód drogą budowy socjalizmu w naszym kraju. Wieczna chwała Józefowi Stalinowi, Wyzwólciełowi narodu czechosłowackiego, wielkiemu Przyjacielowi i Nauczycielowi czechosłowackiego ludu pracującego.

Sztandar Stalina — to sztandar walki o pokój powszechny, o komunizm, dla dobra i szczęścia całej ludzkości!

W imieniu Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Czechosłowacji

KLEMENT GOTTWALD

Do Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego

Rady Ministrów ZSRR i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR.

W imieniu Rządu Republiki Czechosłowackiej

ANTONIN ZAPOTOCKY

Do Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego

Moskwa

Drodzy Towarzysze!

Smierć naszego ukochanego Nauczyciela, Wodza i Wyzwólcę

la, Towarzysza Stalina wstrząsnęła nami do głębi. W tych ciężkich dniach Węgierska Partia

Pracujących i cały naród węgierski jeszcze bardziej zwierają swe szeregi.

Dokończymy wszystkich naszych sił, aby okazać się godnymi wskazań wielkiego Stalina i jeszcze wyżej podnieść sztandar, który nam wręczył. W niewzruszonej jedności będziemy się kierowali nauką Marksa — Engelsa —

Pracujących i cały naród węgierski jeszcze bardziej zwierają swe szeregi.

Do Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego.

Drodzy Towarzysze!

W bolesną godzinę śmierci naszego ukochanego Wodza i Nauczyciela, Towarzysza Stalina wyrażamy rządowi radzieckiemu, narodowi radzieckiemu i Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego głębokie współczucie z powodu poniesionej straty.

Wszyscy miłujący pokój ludzie, cała postępową ludzkość zdają sobie sprawę, że utracili Przyjaciela, Towarzysza, płomiennego Bojownika o pokój.

Przestało bić serce największego Wodza rewolucyjnej klasy robotniczej, lecz miliony ludzi róż-

nych ras i wierzeń natchnione nauką stalinowską, z nowymi siłami przyłączają się do walki o przyspieszenie dnia realizacji świętych celów, których osiągnięcia Towarzysz Stalin poświęcił całe swoje życie.

Przysięgamy uczynić wszystko co jest w naszej mocy dla utrzymania pokoju i umocnienia przyjaźni między narodem brytyjskim i radzieckim, dla udaremnienia planów sił reakcji rozpętania nowej wojny światowej.

Z braterskim pozdrowieniem

HARRY POLLITT

Na gmachach instytucji państwowych w Delhi flagi państwowe opuszczono do połowy masztu. W wielu miastach Indii odbyły się wiecze żałobne.

Japonia Członek Izby Radców parlamentu japońskiego, laureat Międzynarodowej Stalinowskiej Nagrody Pokoju, Ojama, dał wyraz uczuciom głębokiego bólu z powodu zgonu J. W. Stalina. Stalin — oświadczył Ojama — to symbol pokoju. Stalin zmarł, ale Jego idee, będące natchnieniem w walce o pokój, będą żyły zawsze w sercach mas.

USA Dziennik „New York Daily Worker” w artykule wstępnym poświęconym pamięci Stalina pisze m. in.: „Ludzkość straciła największego członka naszych czasów. Smutek, przepełnia serce setek milionów we wszystkich zakątkach świata. Stalin zwiastował jutrzeńską nową erę — erę pokoju, demokracji i socjalizmu. Pod Stalingradem Stalin ocalił przed faszyzmem hitlerowskim nie tylko Związek Radziecki, lecz również Stany Zjednoczone i cały świat”.

kim we wspólnej walce o pokój na całym świecie.

Korea Z Phenianu donoszą, że naród koreański dowiedział się z niezmiernym bólem o zgonie Józefa Stalina. Phenian oraz inne miasta i wsie Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej pogrążone są w głębokiej żałobie.

Indie Od rana 6 marca, skoro tylko bolesna wieść o zgonie Józefa Stalina dotarła do Indii, przedstawiciele najrozmaitszych warstw ludności Delhi i innych miast podążyli niekończącym się potokiem do gmachu ambasad radzieckich, aby wyrazić głęboki smutek i współczucie z powodu zgonu Józefa Stalina.

Posiedzenie parlamentu w dniu 6 marca rozpoczęło się przemówieniem premiera Nehru, który w imieniu rządu Indii dał wyraz głębokiemu bólowi. Posłowie reprezentujący wszystkie stronnictwa polityczne Indii wstali z miejsc i w głębokim milczeniu uczcili pamięć wielkiego Przyjaciela narodu hinduskiego. W związku ze zgonem Józefa Stalina parlament przerwał obrady.

Depesze kondolencyjne

Pracujących i cały naród węgierski jeszcze bardziej zwierają swe szeregi.

Do Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego.

Drodzy Towarzysze!

W tych ciężkich godzinach, gdy śmierć Towarzysza Stalina tak boleśnie wstrząsnęła nami wszyscy kłmi, pragnę powiedzieć Wam jak głęboko podzielał wielki ból narodu radzieckiego i jego Partii Komunistycznej.

Stalin był Wodzem, Przyjacielem, Bratem mas pracujących całego świata. Był On i pozostanie naszym Wodzem i wzorem dla nas wszystkich. Komuniści i masy pracujące Francji będą się

Prezydent Niemieckiej Republiki Demokratycznej Wilhelm Pieck przesłał do Mikołaja Szwerownika, Przewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej, depeszę następującej treści:

Z uczuciem głębokiej trwogi przyjmam wiadomość o ciężkiej chorobie Józefa Stalina, grożącej najpoważniejszymi następstwami. I oto teraz stało się to. Nie ma już wśród nas naszego Stalina.

Trudno pogodzić się z tą myślą. I dlatego ze szczególną mocą brzmia dla mnie słowa, z którymi Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego zwrócił się w związku z tym nieszczęściem do członków partii, do narodów Związku Radzieckiego i do całej międzynarodowej klasy robotniczej: partia — to nasza ostoja. Tak było i tak będzie.

Stalin był dla nas wszystkich najlepszym Przyjacielem i Nauczycielem.

Do Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego

Drodzy Towarzysze!

W bolesną godzinę śmierci naszego ukochanego Wodza i Nauczyciela, Towarzysza Stalina wyrażamy rządowi radzieckiemu, narodowi radzieckiemu i Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego głębokie współczucie z powodu poniesionej straty.

Wszyscy miłujący pokój ludzie, cała postępową ludzkość zdają sobie sprawę, że utracili Przyjaciela, Towarzysza, płomiennego Bojownika o pokój.

Przestało bić serce największego Wodza rewolucyjnej klasy robotniczej, lecz miliony ludzi róż-

nych ras i wierzeń natchnione nauką stalinowską, z nowymi siłami przyłączają się do walki o przyspieszenie dnia realizacji świętych celów, których osiągnięcia Towarzysz Stalin poświęcił całe swoje życie.

Przysięgamy uczynić wszystko co jest w naszej mocy dla utrzymania pokoju i umocnienia przyjaźni między narodem brytyjskim i radzieckim, dla udaremnienia planów sił reakcji rozpętania nowej wojny światowej.

Z braterskim pozdrowieniem

HARRY POLLITT

Na gmachach instytucji państwowych w Delhi flagi państwowe opuszczono do połowy masztu. W wielu miastach Indii odbyły się wiecze żałobne.

Japonia Członek Izby Radców parlamentu japońskiego, laureat Międzynarodowej Stalinowskiej Nagrody Pokoju, Ojama, dał wyraz uczuciom głębokiego bólu z powodu zgonu J. W. Stalina. Stalin — oświadczył Ojama — to symbol pokoju. Stalin zmarł, ale Jego idee, będące natchnieniem w walce o pokój, będą żyły zawsze w sercach mas.

USA Dziennik „New York Daily Worker” w artykule wstępnym poświęconym pamięci Stalina pisze m. in.: „Ludzkość straciła największego członka naszych czasów. Smutek, przepełnia serce setek milionów we wszystkich zakątkach świata. Stalin zwiastował jutrzeńską nową erę — erę pokoju, demokracji i socjalizmu. Pod Stalingradem Stalin ocalił przed faszyzmem hitlerowskim nie tylko Związek Radziecki, lecz również Stany Zjednoczone i cały świat”.

Lenina — Stalina. Z braterską wiernością dla budującego komunizm, okrytego chwałą Związku Radzieckiego, w niewzruszonej jedności z potężnym obozem pokoju, urzeczywistnimy również w naszym kraju wieczne żywe idee wielkiego Wodza narodów całego świata, Towarzysza Józefa Stalina.

Komitet Centralny Węgierskiej Partii Pracujących

MATYAS RAKOSI

Do Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego.

Drodzy Towarzysze!

W tych ciężkich godzinach, gdy śmierć Towarzysza Stalina tak boleśnie wstrząsnęła nami wszyscy kłmi, pragnę powiedzieć Wam jak głęboko podzielał wielki ból narodu radzieckiego i jego Partii Komunistycznej.

Stalin był Wodzem, Przyjacielem, Bratem mas pracujących całego świata. Był On i pozostanie naszym Wodzem i wzorem dla nas wszystkich. Komuniści i masy pracujące Francji będą się

Spółeczeństwo Gdańska składa hołd Nieśmiertelnemu Stalinowi

Dołgi szereg spowitych kirem, czerwonych i białoczerwonych flag. Od czerwieni odcina się wyraziste zieleń drzewek laurowych i paproci. Pośrodku — wielki w żałobnej krepie, portret Józefa Stalina, genialnego Wodza i Nauczyciela mas pracujących całego świata. Tutaj złożył Mu wieczoraj hołd mieszkańcy Gdańska...

Głównym wejściem hali Wojska Polskiego we Wrzeszczu płynęły nieprzerwanie tłumy ludzi, wypełniając szczerze jej ogromne wnętrza. Robotnicy stocznio, portowi, budowlani, kolejarze, dzielnicy — robotnicy Gdańska. Pracownicy umysłowi przedsiębiorstw i instytucji, gospodynie domowe, uczeni i artyści. Wśród cywilnych ubrań wiele mundurów wojskowych. Około 7 tysięcy ludzi zgromadziło się w olbrzymiej hali. Na twarzach wyraz skupienia i głębokiej powagi.

Członkowie Prezydium zajmują swe miejsca. Wśród nich znajdują się I sekretarz KW Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej tow. Jan Truszc, konsul generalny ZSRR tow. G. M. Potapow, przewodniczący Prezydium WRN tow. Bolesław Geraga, prezes

WKW Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego ob. Andrzej Toczec, sekretarz KW Stronnictwa Demokratycznego ob. Stanisław Gabryl, I sekretarz KM PZPR w Gdańsku tow. Władysław Wójcik, przedstawiciele Wojska Polskiego, młodzieży, Miejskiego Komitetu Frontu Narodowego, organizacji społecznych.

Rozlegają się dźwięki „Miedzynarodówki”. Zgromadzenie otwiera w imieniu Miejskiego Komitetu Frontu Narodowego przewodniczący ORZZ tow. Marian Sikora.

Imię Stalina. Jego życie i wskazania — mówi tow. Sikora — są dla nas drogowskazem, jak walczyć o własne szczęście i szczęście naszych dzieci, o pokój między narodami, o socjalizm. Pamięć o Stalinie na zawsze zostanie w naszych sercach, w sercach naszych dzieci i wnuków, jako pamięć o Wielkim Wyzwoliciele — Budowniczym jasnej przyszłości wszystkich ludzi pracy. Światła na pamięć Józefa Stalina mieszkańcy Gdańska uczczą w możliwym wysiłkiem nad realizacją zadań produkcyjnych, nad pomnieniem sił naszej ludowej Ojczyzny — niezłomnego ognia światła

owego obozu pokoju, którego symbolem jest i będzie Józef Stalin...

Uczcijmy pamięć Józefa Stalina... Wszyscy powstają z miejsc — głęboka cisza zalega halę.

Zabiera głos I sekretarz KW PZPR tow. Truszc, który powiedział m. in.:

Cała postępowo ludzkość z uczuciem niezmiernego bólu przyjął wieść o śmierci Towarzysza Józefa Stalina — największego Człowieka naszych czasów, genialnego stratega rewolucji, współtwórcy pierwszego na świecie państwa socjalistycznego, Wodza i Nauczyciela mas pracujących całego świata. Wieść o zgonie Towarzysza Stalina wzbudziła głęboki ból w sercach robotników, chłopów, inteligencji, wszystkich ludzi pracy — nie tylko w ZSRR, ale również we wszystkich krajach demokracji ludowej, wśród narodów kolonialnych, wśród wszystkich postępowych i uczciwych ludzi w krajach kapitalistycznych.

Naród polski ma szczególne powody czcić pamięć Józefa Stalina — wielkiego Przyjaciela naszego narodu. Leninowsko — stalinowskie rozwiązanie kwestii narodo-

wej w okresie zwycięskiej rewolucji socjalistycznej przyniosło w 1918 r. naszemu narodowi wolność. Po raz drugi swoje wyzwolenie naród polski zawdzięcza zwycięstwu bohaterów Armii Radzieckiej nad hitlerowskim faszyzmem.

Rozpoczynając budowę nowego życia czerpał naród polski naukę ze wskazań Stalina o przebudowie ustroju społecznego.

Józef Stalin był nam szczególnie bliski i drogi jako ten, który na różnych etapach rozwoju polskiego ruchu robotniczego pomagał nam znajdować właściwą drogę, którego nauki są dla nas drogowskazem w realizacji wielkich planów budownictwa socjalizmu w naszym kraju.

Józef Stalin był i pozostanie na wielki sztandar idej, o której realizację walczył pod przewodnictwem komunistów setki milionów ludzi na wszystkich kontynentach, idei, która powiedziała ludzkości do zwycięstwa komunizm.

W swych teoretycznych pracach Stalin rozwinął wszystkie dziedziny marksizmu — leninizmu. Ogromny wkład wniósł Stalin do leninowskiej nauki o imperializmie. Rozwijając tezy Lenina o prawach rządzących w okresie

przejściowym od kapitalizmu do socjalizmu, uogólniając doświadczenie budownictwa socjalizmu w ZSRR, opracował i uzasadnił Stalin wszystkie podstawowe prawa rozwoju ekonomiki socjalistycznej — doprowadził do końca rozpoczęte przez Lenina wielkie dzieło stworzenia ekonomiki politycznej socjalizmu. Prace jego, dotyczące kwestii narodo- kolonialnej, są gwiazdą przewodnią dla ruchu narodo- wyzwolenczego w krajach kolonialnych i zależnych. Nie ma ani jednej dziedziny wiedzy, ani jednej dziedziny działalności naukowej, gospodarczej, kulturalnej, której by Stalin nie wzbogacił nowymi ideami, której by Stalin nie dał bodźca do nowych odkryć, do postępu.

Ukazanie się w przededniu otwarcia XIX Zjazdu KPZR ostatniej pracy Towarzysza Stalina — „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR” — stało się wielkim wydarzeniem nie tylko w życiu KPZR, ale i wszystkich partii komunistycznych i robotniczych całego świata, posiada ono ogromne znaczenie dla całego międzynarodowego ruchu robotniczego. Dzieło to — to nowy, genialny wkład Stalina w skarbnicę teorii marksizmu — leninizmu, który pomoże wszystkim partiom robotniczym w ich walce o obalenie kapitalizmu, o pokój między narodami.

Uczucia miłości i wdzięczności dla Wielkiego Stalina znajdują wyraz we wzmocnionym wysiłku mas pracujących Wybrzeża, w podejmowanych i wykonywanych zobowiązaniach przez naszych stocznio, murarzy, robotników portowych i pracowników naukowych. Pracownicy POM, robotnicy PGR, członkowie spółdzielni produkcyjnych i chłopi pracujący naszego województwa masowo podejmują zobowiązania dla przyspieszenia siewów wiosennych i zwiększenia hodowli. W tysiącach listów i depesz, kierowanych z naszego województwa do Ambasady ZSRR w Warszawie i Konsulatu Generalnego ZSRR w Gdańsku, ludzie pracy wyrażają swe uczucia bólu i przywiązania do bratniego narodu radzieckiego. Na setkach zebrań w zakładach produkcyjnych, instytucjach, szkołach i gromadach ludzie pracy Wybrzeża w swych wypowiedziach dają wyraz głębokiej czci dla nieśmiertelnego Stalina i wielkiego Narodu Radzieckiego.

Do wielu naszych organizacji partyjnych zgłaszają się pryncypali robotnicy z prośbą o przyjęcie do Partii i ZMP, aby tym skuteczniej walczyć o zwycięstwo nauki Lenina — Stalina.

W okresie tych ciężkich dni, mas pracujących Wybrzeża wraz z całym narodem polskim jeszcze raz dają dowód swego głębokiego patriotyzmu i internacjonalizmu, zacieśniając szeregi Frontu Narodowego wokół przewodniczącego Narodu Polskiego — Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i wiernego ucznia Stalina, pierwszego budowniczego Polski Ludowej tow. Bolesława Bieruta. Jako następny przemawia prezes WKW ZSL ob. Toczec.

„Śmierć Józefa Stalina jest bolesnym ciosem dla pracujących chłopów polskich, którym wskazał On szczytną i dostojną przyszłość i drogę do jej osiągnięcia — mówił ob. Toczec.

Dlatego też chłopcy polscy będą wprowadzać w życie Jego genialne wskazania, aby wraz z całym narodem, złączeni we Frontie Narodowym pod kierownictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i jej przewodniczącego Bolesława Bieruta z jeszcze większą ofiarnością i entuzjazmem budować socjalizm na wsi polskiej, jeszcze bardziej zaostrzyć czujność wobec wrogów ojczyzny i pokoju.

„Imię Stalina — oświadczyła przewodnicząca pracy Stocznii Gdańskiej tow. Irena Kowalew — żyje i żyć będzie na wieki w sercach i umysłach naszej młodzieży, jako symbol ofiarnego, bezprzykładnego i całkowitego oddania najsłabszemu i sprawiedliwej walce z wyzyskiem, ciemnotą i wstecznością, w walce o szczęście całej ludzkości.

To, że dzisiaj, pewni jutra, będziemy do warsztatów, do szkół, do pracy w polu, to, że z dnia na dzień rośnie, rozwija się i umacnia nasza gospo-

darka na Wybrzeżu — zawdzięczamy narodowi radzieckiemu i osobistej pomocy Towarzysza Stalina. Całe nasze młode, radosne i szczęśliwe życie jest nierozdzielnie związane z Jego imieniem”. „Czerpiąc z nauki Józefa Stalina — mówiła m. in. ob. Maria Lewicka — nasza inteligencja pracująca włączyła się aktywnie do twórczego, ofiarnego trudu całego narodu, z entuzjazmem i nieustraszenie wnosząc swój wkład w dzieło pomnażania siły i bogactwa naszej Ojczyzny”.

W skupieniu słuchali zebrani słów mówców o wielkopomnym dziele Józefa Stalina, o Jego wspaniałym życiu i wielkiej twórczej pracy dla dobra całej ludzkości, — słów kreślących zadania, których realizacja najlepiej uczyni pamięć Wielkiego Wodza i Nauczyciela.

Rezolucję zgromadzenia odczytał sekretarz KM PZPR tow. Aleksandra Krawczak.

„Zebrani na zgromadzeniu, zwołanym przez Miejski Komitet Frontu Narodowego — mieszkańcy miasta Gdańska, łącząc się w głębokim bólu i smutku z bratnimi narodami wielkiego Kraju Rad z powodu zgonu największego człowieka naszej epoki, genialnego Wodza i Nauczyciela mas pracujących całego świata. Chorażego światowego obozu pokoju, Przyjaciela narodu polskiego — Józefa Stalina.

Śmierć Józefa Stalina jest najcięższą stratą dla mas pracujących całego świata. Imię Stalina jest bowiem bezgranicznie drogą ludzkości pracy wszystkich krajów.

Szczególnie boleśnie odczuwają tę ciężką stratę mieszkańcy miasta Gdańska. Związkowi Radzieckiemu, Armii Radzieckiej, Partii Lenina — Stalina, Wodzowi narodu radzieckiego — Józefowi Stalinowi, zawdzięcza nasz naród wyzwolenie z hitlerowskiej niewoli, zjednoczenie w granicach naszej ludowej Ojczyzny przetranych groźb Polski — Wrocławia, Szczecina i naszego ukochanego Gdańska.

Stalin umarł — lecz Jego wielka idea, idea pokoju i socjalizmu — żyje w naszych sercach, w sercach robotników portowych i stocznio, w sercach matek i dzieci, w sercach budowniczych nowego, socjalistycznego Gdańska.

Oddając wraz z całym narodem hołd nieśmiertelnemu Wodzowi mas pracujących całego świata — Józefowi Stalinowi — przyrzeka my:

Wiernie wcielać w życie nauki i wskazania Józefa Stalina. Zwiększać nasz wkład w dzieło obrony pokoju, w pomnażanie siły i umacnianie zwartości obozu pokoju pod przewodnictwem wielkiego Związku Radzieckiego. Wzmagać nieustannie czujność rewolucyjną, bezlitośnie zwalczać wrogów ludu, najcięższemu imperializmowi.

Otoczać troską i miłością Wojsko Polskie i naszą ludową Marynarkę Wojenną — wierań straż naszych granic nad Bałtykiem i wolności naszej Ojczyzny.

Potęgować siły naszego państwa ludowego, rozwijając w codziennej ofiarnej pracy naszą gośpodarkę narodową — fundament wzrostu dobrobytu i kultury naszego narodu.

Umacniać nieustannie Front Narodowy. Jedność i zwartość Polaków w walce o pokój i Plan 6-letni wokół Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej pod przewodnictwem wiernego ucznia Stalina, wielkiego budowniczego Polski Ludowej — Bolesława Bieruta.

Ślubujemy jeszcze bardziej pogłębiać solidarność, przyjaźń i braterstwo z narodami radzieckimi, umacniać nierozdzielność więzi ideową z bohaterką Komunistyczną Partią Związku Radzieckiego, stać niezłomnie w niezwyciężonych szeregach całego obozu pokoju pod przewodnictwem wielkiego Związku Radzieckiego i Jego Rządu z tow. Małenkowem na czele.

Wieczysta chwała Józefowi Stalinowi! Pod sztandarem Lenina — Stalina, pod wodzą Bolesława Bieruta, naprzód do nowych zwycięstw socjalizmu i pokoju!”

Pogrążona w głębokiej żałobie ludność Wybrzeża składa na ręce konsula generalnego ZSRR wyrazy bólu i współczucia

Śmierć Wodza postępowej ludzkości. Wielkiego Przyjaciela narodu polskiego pogrążyła w ciężkiej żałobie całe społeczeństwo Wybrzeża. Do Konsulatu Generalnego ZSRR w Gdańsku bez przerwy przybywają delegacje instytucji państwowych, zakładów pracy, urzędów, instytucji, komitetów Frontu Narodowego, organizacji społecznych i młodzieży: by złożyć

kondolencje, przekazać narodom radzieckim wyrazy braterskiego serdecznego współczucia i przyjaźni w tej ciężkiej chwili.

W dniu 6 bm. kondolencje złożył pierwszy sekretarz KW PZPR tow. Jan Truszc. W złożonym przez tow. Truszc na ręce konsula generalnego konsulu tow. Potapowa liście czytamy:

„W imieniu Komitetu Wojewódzkiego PZPR i mas pracu-

Telegramy z mórz i oceanów

Z mórz i oceanów świata ślą telegramy marynarze z polskich statków. Wyrażają w nich swój wielki ból, zapewniają o nieroz-

walnej więzi łączącej ich w tych dniach żałoby z narodem polskim z całą postępową ludzkością.

Z pokładu m/s „Batory” wysłała do Moskwy depesza:

„Załoga polskiego flagowego statku m/s „Batory” z dała od macierzy na Morzu Północnym dotkniętą smutną wiadomością o śmierci ukochanego Wodza całej postępowej ludzkości J. W. Stalina, zebrana na żałobnym zebraniu wyraża swoje jak największe ubolewanie z powodu utraty współwzrostu Wielkiego Października, Pogromcy faszyzmu, Opiekuna i Przyjaciela Polski Ludowej, Chorażego światowego obozu pokoju. Zapewniamy Was, że codzienna wzmocniona praca będziemy realizować hasła Frontu Narodowego, które zbliży naszą Ojczyznę, Polskę Ludową, do takiego rozkwitu i dobrobytu do jakiego doprowadził narody Związku Radzieckiego Towarzyszc Stalina i KPZR”.

Załoga m/s „Batory”.

DO AMBASADORA ZSRR TOW. SOBOLEWA
W WARSZAWIE

„Załoga s/s „Białystok” na dalekich wodach Zatoki Bengalskiej, z dała od ojczystych brzegów, z głębokim smutkiem przyjął bolesną wiadomość o zgonie Wielkiego Wodza Józefa Stalina. W tych ciężkich dla narodu radzieckiego i całej postępowej ludzkości chwilach przyrzekamy w codziennej pracy realizować Jego wskazania, zacieśniać jednostę szeregów, wzmocnić karność, podnosić stale swe uświadomienie polityczne i nie ustawać w walce o pokój i socjalizm, aż do zwycięstwa Jego wielkich idei na całym świecie”.

Załoga s/s „Białystok”

DO AMBASADORA ZSRR TOW. SOBOLEWA
WARSZAWA

„Załoga m/s „Nowa Huta” z głębokim bólem przyjął wieść o śmierci Wielkiego Stalina. Załoga statku budowanego przez stocznio, walczy o pokój i socjalizm, zapewnia Was, że będzie twardo stać na straży Jego wskazań i nauk, będzie nienawidzić i zwalczać wroga tak, jak uczył nas Stalin, będzie walczyć o sprawę, o którą walczył Towarzysz Stalin”.

Załoga m/s „Nowa Huta”.

DO AMBASADORA ZSRR TOW. SOBOLEWA
WARSZAWA

„Załoga s/s „Czech” z morza przesyła na Wasze ręce wyrazy głębokiego bólu z powodu śmierci Wodza i Przyjaciela Polski Ludowej, Towarzysza Stalina. W chwili tak bolesnej dla całego obozu pokoju zapewniamy, że w dalszym ciągu będziemy walczyć nieustannie wzmocnioną pracą codzienną o pokój i zbudowanie socjalizmu na całym świecie.

Załoga s/s „Czech”

Stacja Gdynia - Radio odbiera co chwila nowe telegramy ze statków polskich. Na antenie zgłaszają się jednostki: „Curie - Skłodowska”, „Lewant”, „Hel”, „Stalowa Wola”, „Warta”, „Brygada Makowskiego”, „Kiliński”, „Mazury”, „Światowid” i

wiele innych. Delegacje stojących w portach Gdyni i Gdańsku jednostek „Marchlewski”, „Puck”, „Jarosław Dąbrowski”, złożyły kondolencje generalnemu konsulowi ZSRR tow. G. M. Potapowowi.

jących Wybrzeża oraz w swoim własnym pragnę przekazać Wam wyrazy serdecznego bólu, jaki odczuwamy z powodu śmierci drogiego nam Towarzysza Stalina — Wielkiego Wodza i Nauczyciela narodów radzieckich, całej postępowej ludzkości i najlepszego Przyjaciela naszego narodu.

W tych ciężkich dla nas chwilach łączymy swe serdeczne uczucia z uczuciami narodów radzieckich, zespolonych wokół Komitetu Centralnego KPZR i Rządu Związku Radzieckiego, zacieśniając jeszcze mocniej więzy braterskiej przyjaźni łączące nasze narody.

Nie będziemy szczędzić sił dla pogłębiania i umacniania przyjaźni narodu polskiego z bratnimi narodami Wielkiego Związku Radzieckiego, nad urzeczywistnieniem wielkiego dzieła Józefa Stalina, któremu poświęcił On całe swe życie — dzieła pokoju, demokracji i socjalizmu”.

W imieniu Prezydium WRN kondolencje złożył przewodniczący Prezydium tow. B. Geraga, przekazując generalnemu konsulowi tow. Potapowowi pismo następującej treści:

„W imieniu Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, społeczeństwa województwa gdańskiego i swoim własnym składam na Wasze ręce, jako generalnemu konsulowi ZSRR wyrazy głębokiego smutku i bólu z powodu śmierci Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i Sekretarza KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Genialnego Wodza i Nauczyciela postępowej ludzkości, Wielkiego Przyjaciela narodu polskiego — Towarzysza Józefa Stalina. Łączymy się z całego serca w tym wielkim nieszczyście z ludźmi radzieckimi.

Jeszcze bardziej powiżemy się z bratnimi narodami Związku Radzieckiego w walce o zwycięstwo pokoju i socjalizmu na całym świecie.

Genialne nauki Wielkiego Stalina były, są i będą dla nas drogowskazem w naszej codziennej pracy i walce, w budowie socjalizmu w naszym kraju.

Jeszcze bardziej wzmoczymy tempo naszej pracy, zaostrzymy czujność wobec wroga klasowego, agentów imperializmu, podwoimy nasze wysiłki w umacnianiu władzy ludowej, jak uczył nas Towarzysz Stalin”.

Z ramienia Wojewódzkiego Komitetu Frontu Narodowego kondolencje złożył przewodniczący komitetu poseł na Sejm prof. R. Cebertowicz.

W dniu 7 bm. wśród licznych delegacji z naszego Wybrzeża przybyli do Konsulatu Generalnego w Gdańsku, by złożyć kondolencje, przedstawiciele województwa bydgoskiego, z pierw-

szym sekretarzem KW PZPR tow. Kruczkim na czele.

W składanych w konsulacie listach, w nadsyłanych depeszach, ludzie pracy Wybrzeża, wyrażając swój głęboki żal, ślubują jednocześnie, że wiernie będą wykonywać wskazania Józefa Stalina.

„Droga pamięć Towarzysza Stalina czcić zawsze będziemy ofiarną pracą. Budując oświatę, wzmocniać będziemy potęgę obozu pokoju, któremu przewodził Wielki Związek Radziecki” — przyrzekają gdynscy stocznio, „Przyrzekamy, że nie będziemy szczędzić siły i pracy nad realizacją wiecznie żywych wskazań Józefa Stalina” — piszą w nadesłanej depeszy pogrążeni w głębokiej żałobie chłopi — spółdzielcy z „Przyszłości” w Kuliach.

„Dzieło Stalina przetrwało Jego życie, a my twórczą pracą będziemy się starali dorosnąć do zadań przez Niego postawionych” — przyrzekają członkowie Związku Polskich Artystów — Plastyków.

„Przejęci bólem i żalem czcić będziemy pamięć Wielkiego Stalina coraz wydajniejszą pracą” — piszą pracownicy Zjednoczenia Urzędów Dźwigowych w Oliwie. Bez przerwy przybywają do Konsulatu Generalnego ZSRR delegacje ze wszystkich zakątków naszego Wybrzeża: z zakładów pracy w trójmieście, z wyzwolenych z wiekowego ucisku ziem malborskiej, sztumskiej i kwidzińskiej, z terenów kaszubskich, z miast, miasteczek, gmin i gromad całego województwa.

W tej tak ciężkiej chwili ślubują, że wraz z całym narodem polskim zachowają na zawsze pamięć genialnego Nauczyciela i Wodza ludzi pracy na całym świecie, ślubując niezłomną wierność Jego wskazaniom.

Wielkie zgromadzenia ludności Gdyni i Sopotu

W Gdyni

Miejski Komitet Frontu Narodowego w Gdyni organizuje w dniu 9 marca br., o godz. 15.30, w sali Teatru „Wybrzeże” wielkie zgromadzenie społeczeństwa Gdyni dla uczczenia pamięci Józefa Stalina.

W Sopocie

Wielkie zgromadzenie ludności miasta Sopotu, które Miejski Komitet Frontu Narodowego zwołał w dniu dzisiejszym dla uczczenia pamięci Józefa Stalina, odbędzie się o godz. 18, w auli szkoły przy ul. Książąt Pomorskich nr. 18.